



ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน พ.ศ. 2550

คุณธรรม

1

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาภาพลักษณ์แผ่นดินไทยคุณธรรม
สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

กษัตริย์ยอดกตัญญู

เยี่ยมค่ายผู้นำเยาวชน
เศรษฐกิจพอเพียง
เชิงคุณธรรม



โทรทัศน์สีขาว...
พื้นที่ใกล้เป็นจริง?

ครอบครัวแห่งรัก

ปิดเทอมแล้ว คนในครอบครัวก็คงกลับมารวมตัวกันทำกิจกรรมที่หลากหลายยิ่งขึ้น หลายคนคงได้กลับไปเยี่ยมบุคคลอันเป็นที่รักที่บ้านเกิด ในเทศกาลสงกรานต์ที่กำลังมาถึงฉบับนี้จึงขอนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่หลากหลาย ประเดิมด้วย “กษัตริย์ยอดกตัญญู” ข้อเขียนที่เป็นธรรมชาติที่สุดเกี่ยวกับในหลวงที่เราได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์ทองคำ ศรีโยธินให้นำมาลงในคอลัมน์ “เรียนรู้จากพ่อ” อ่านแล้วเราจะรักทั้งพ่อและแม่ของเรามากขึ้น

เมื่อถึงฤดูพาเด็กเข้าค่าย เราก็มีค่ายพอเพียงอย่าง “ยุวพุทธทายาท” ที่แตกต่างจากค่ายอื่นๆอย่างพลิกฝ่ามือ แล้วไปดูเด็กๆเข้าค่ายผู้นำเยาวชนเศรษฐกิจพอเพียงเชิงคุณธรรมกันที่สระบุรีว่าเด็กๆเขาทำอะไรกันบ้าง ต่อด้วยโทรทัศน์สีขาว ผืนที่ใกล้เป็นจริง?

ถ้ายังไม่อึด เรายังมีเรื่องการสร้างสังคมสมานฉันท์จากราชบัณฑิตที่มีลูกศิษย์ลูกหาอยู่เต็มเมืองอย่าง อาจารย์กิริติ บุญเจือ ผู้บอกเราว่าปรัชญาคือต้นธารแห่งวิชาทั้งมวล และตบท้ายด้วยงานตอบปัญหาธรรมะระดับโลกที่มีผู้เข้าร่วมกว่า 4.7 ล้านคน

ติดตาม วารสาร “คุณธรรม” ไปเรื่อยๆแล้วคุณๆจะพบว่า สังคมไทยยังมีเรื่องราวดีๆให้พวกเราได้ชื่นชมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้อีกมากมายเหลือเกิน

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

- | | | |
|----|--------------------|------------------------------------|
| 2 | ยินดีต้อนรับ | : ครอบครัวแห่งรัก |
| 3 | เรียนรู้จากพ่อ | : กษัตริย์ยอดกตัญญู |
| 6 | เรื่องเล่าข่าวดี | |
| 8 | ต่อสายตรง | : ฉือจี |
| | | พุทธธรรมภาคปฏิบัติ |
| 12 | จุดประกาย | : ปิดเทอมนี้... |
| | | พาลูกไปค่ายพอเพียงดีกว่า |
| 14 | เจาะใจขยายผล | : เยี่ยมค่ายผู้นำเยาวชน |
| | | เศรษฐกิจพอเพียงเชิงคุณธรรม |
| 18 | หนึ่งในร้อย | : ศ.กิริติ บุญเจือ |
| | | ผู้ใช้ปรัชญาสร้างความสมานฉันท์ |
| 22 | สื่อสีขาว | : โทรทัศน์สีขาว |
| | | ผืนที่ใกล้เป็นจริง? |
| 24 | คุณยายดอกทศอม | : มาเลียนแบบเด็กฝรั่งกันเถอะ |
| 26 | สดจากพื้นที่ | : ความรักของครอบครัว |
| | | ทุนที่ใช้ไม่มีวันหมด |
| 27 | สนุกกับน้องดี-เดีย | |
| 28 | ปฏิทินคุณธรรม | |
| 29 | คุยกับ บ.ก. | |
| 30 | เด็กไทยใฝ่ดี | : กว่า 4 ล้านคนทั่วประเทศ |
| | | ร่วมตอบปัญหาธรรมะระดับโลก |
| 32 | แผนที่คนดี | : ถวิล ทิพรัตน์ |
| | | ป้าสาวผู้อารี ของเด็กๆและผู้ยากไร้ |

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

อ.ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม
อ.นราทิพย์ พุ่มทรัพย์
แก้ว วิฑูรย์เอียร

กองบรรณาธิการ

อังคณา เชาววัฒนพานิช ประมวล บุญมา	ณัฐกฤตา หิรัญสุข
วิไลวรรณ ถักไทย	สุชาดา นกอยู่
ศศิธร เล็กสุขศรี	ศรวิไล นวลขาว
วิมล ผิวอ่อน	ศิริวรรณ ดวงกลมไพบุลย์
ประกอบ นวลขาว	วันวิสาข์ รอดเจริญ
สมชาย มนต์ศรีศักดิ์	บดินทร์ วรวิสุ
พงศธร ไฉเชิงคำ	อนุสรณ์ ปัทมะสังข์
ณัฐบุรณจ เดชวิริยะชาติ	อมรรัตน์ อีธรรมเพชญ์
ปริญธร บุญเนตร	พิพัฒน์ เพชรจิโรจน์
ครรชิต ปิตะภา	รัตไฉ เปี้ยแก้ว
วชิราวุธ ชูวงษ์วาน	นิพล ธนัญญา
สุชมาล มลิวัลย์	
วรลักษณ์ สุขสละ	

จัดทำต้นฉบับ ออกแบบ จัดพิมพ์

บริษัท สไตลครีเอทีฟเฮาส์ จำกัด
โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057
E-mail : stylecreative@yahoo.com

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม)
เลขที่ 69/16-17 อาคารวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU)
ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2644 9900 โทรสาร 0 2644 4901-2
www.moralcenter.or.th

*ข้อเขียนในวารสารนี้เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน
ศูนย์คุณธรรมไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป



กษัตริย์ยอดกตัญญู



กองบรรณาธิการวารสาร “คุณธรรม” ได้รับความเมตตาจาก พ.อ.(พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน (88ปี) ผู้เขียนเรื่อง “กษัตริย์ยอดกตัญญู” ที่ได้รับการตีพิมพ์มาแล้วหลายครั้ง อนุญาตให้ตัดทอนเพื่อนำลงในวารสารนี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อร่วมกัน “เรียนรู้จากพ่อ” ในเรื่องความกตัญญู อันเป็นคุณธรรมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง จากในหลวงของพวกเรา

ลูก ๆ ทุกคน...คงรู้กันแล้วว่า ความหวังของแม่ ..ที่มีต่อลูก 3 หวังคือ

“ยามแก่เฒ่า หวังเจ้า เฝ้ารับใช้ ยามป่วยไข้ หวังเจ้า เฝ้ารักษา

เมื่อถึงยาม ต้องตาย วายชีวา หวังลูกช่วย ปิดตา เมื่อสิ้นใจ”

ทีนี้...มาดู บุคคลที่เป็นยอดกตัญญู ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุด คือใครทราบไหม?

ในหลวง...นอกจากจะเป็นยอดพระมหากษัตริย์ของโลก..เป็น THE KING OF KINGS แล้ว ในหลวงของเรา ยังเป็นกษัตริย์ยอดกตัญญูด้วย

ความหวังของแม่...ทั้ง 3 หวัง ในหลวงปฏิบัติได้ครบถ้วน...สมบูรณ์ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด ให้แก่พวกเรา ในหลวงทำกับแม่ยังงัย? ตามอาจารย์มา...อาจารย์จะฉายภาพให้เห็น....

หวังที่ 1 ยามแก่เฒ่า..หวังเจ้า..เฝ้ารับใช้...

ใครเคยเห็นภาพที่... สมเด็จพระเจ้า...ไปในที่ต่างๆ แล้วมีในหลวง..ประคองเดินไปตลอดทาง...เคยเห็นไหม...?

ตอนสมเด็จพระเจ้า...มีคนเยอะแยะ...มีทหาร...มีองครักษ์...มีพยาบาล..ที่คอยประคองสมเด็จพระเจ้าอยู่แล้ว แต่ในหลวงบอกว่า...“ไม่ต้อง.... คนนี้เป็นแม่เรา เราประคองเอง ตอนเล็กๆ แม่ประคองเรา ตอนเราเดิน หัดให้เราเดิน เพราะฉะนั้นตอนนี้แม่แก่แล้ว เราต้องประคองแม่เดิน เพื่อเทิดพระคุณท่านไม่ต้องอายุใคร...”

เป็นภาพที่...ประทับใจมาก... เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ท่านกตัญญูต่อแม่.. ประคองแม่เดิน ประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จ...สองข้างทาง ฝั่งนี้ 5,000 คน ฝั่งนั้น....8,000 คน ยกมือขึ้น...สาธุแซ่ซ้อง...สรรเสริญ “กษัตริย์ยอดกตัญญู”

หลายคนให้ประคองแม่ ไม่กล้าทำอายุ...เวลาทำดี ไม่กล้าทำ อายุ...เวลาทำชั่ว...กล้า....ไม่อาย ใครเห็นภาพนี้ที่ไหน...กรุณาซื้อใส่กรอบ...แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้าน...เอาไว้สอนลูก

มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านั้น... หลังงานพระบรมศพสมเด็จพระเจ้า...เสร็จสิ้นลงแล้ว ราชเลขา..ของสมเด็จพระเจ้า...มาแถลง

ในที่ประชุม...ต่อหน้าสื่อมวลชน ...ว่า...ก่อนสมเด็จพระเจ้า...สิ้นพระชนม์ ..ปีเศษ...ตอนนั้นอายุ 93 ในหลวงเสด็จจากวังสวนจิตร.. ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน ไปทำไมครับ....? ไปกินข้าวกับแม่...ไปคุยกับแม่...ไปทำให้แม่..ชุ่มชื่นหัวใจ...พอเขาแถลงถึงตรงนี้ อาจารย์ตกตะลึง.. โอ้โฮ...ขนาดนี้เขี้ยวหรือในหลวงของเราเสด็จไปกินข้าวมือเย็นกับแม่...สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ? 5 วัน.....

ในหลวง มีโครงการเป็นร้อย...เป็นพันโครงการ...มีเวลาไปกินข้าวกับแม่..สัปดาห์ละ 5 วัน พวกเรา ชี 7 ชี 8 ชี 9 ร้อยเอก..พลตรี...อธิบดี..ปลัดกระทรวงไม่เคยไปกินข้าวกับแม่....บอกว่า...งานยุ่ง

สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน ในหลวงไปกินข้าวกับแม่ 5 วัน อีก 2 วัน ไปไหนครับ....? ดร.เชาว์ ณ ศิลวันต์...องคมนตรีบอกว่า....ในหลวง...ถือศีล 8 วันพระถือศีล 8 นี่ยังงัย...? ต้องงดข้าวเย็น...เลยไม่ได้ไปหาแม่...วันนี้ เพราะ ถือศีล อีกวันหนึ่งที่เหลือ... อาจจะกินข้าวกับพระราชินี..กับคนใกล้ชิด แต่ 5 วัน...ให้แม่ เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม...?

ตอนนี้เราขยับเข้าไปใกล้ๆ หน่อยไปดูตอนกินข้าว...ทุกครั้ง...ที่ในหลวงไปหาสมเด็จพระเจ้า...ในหลวงต้องเข้าไปกราบที่ตัก...แล้วสมเด็จพระเจ้า...ก็จะดึงตัวในหลวง



เข่าบอกว่า..ในสวนจิตรเนี่ย...
คนที่ประหยัดที่สุด...
คือ..ในหลวง...ประหยัดที่สุด..
ทั้งน้ำ..ทั้งไฟ...เรื่องฟุ้งเฟ้อ..
ฟุ้งเฟ้อ...ไม่มี...



...เข้ามากอด..กอดเสร็จก็หอมแก้ม...

ใครเคยเห็นภาพสมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวงบ้าง...? ภาพนี้...ถ้าใครมี...ต้องเอาไปใส่กรอบ เป็นภาพความรักของแม่...ที่มีต่อลูก..อย่างยอดเยี่ยม

ตอนสมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวง...อาจารย์คิดว่า แก้มในหลวง...คงไม่หอมเท่าไร...เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม แต่

ทำไม...สมเด็จพระเจ้า...ชื่นใจ...เพราะท่านได้กลิ่นหอม...จากหัวใจในหลวงหอมกลิ่นบุญคุณ

ไม่นึกเลยว่า...ลูกคนนี้จะบุญคุณขนาดนี้ จะรักแม่ขนาดนี้ ตัวแม่เองคือ สมเด็จพระเจ้า...ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์เป็นคนธรรมดา...สามัญชน...เป็นเด็กหญิงสงวาลย์ เกิดหลังวัดอนงค์...เหมือนเด็กหญิงทั่วไป...เหมือนพวกเราทุกคนในที่นี่

ในหลวงนั้น...เกิดมาเป็นพระองค์เจ้าเป็นลูกเจ้าฟ้า ปัจจุบันเป็นกษัตริย์...เป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัวแต่ในหลวง..ที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน....ก้มลงกราบ..คนธรรมดา...ที่เป็นแม่

นี่คือเหตุที่สมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวงทุกครั้ง...ท่านหอมความดี...หอมคุณธรรม...หอมกตัญญู...ของในหลวงหอมแก้มเสร็จแล้ว...ก็ร่วมโต๊ะเสวย...ตอนกินข้าวนี้...ปกติ...แค่เห็นลูกมาเยี่ยม...ก็ชื่นใจแล้ว...นี่ลูกมากินข้าวด้วย...โอ้ย...ยิ่งปลื้มใจ ก็เจริญอาหาร...กินได้เยอะเพราะมีความสุข ที่ได้กินข้าวกับลูกมีความสุขที่ลูกดูแล....เอาใจใส่...กินข้าวเสร็จแล้ว...ก็มานั่งคุยกับแม่...

ในหลวงดำรงกับแม่ว่า...ไ้...ทราบไหม...?

ตอนในหลวงเล็กๆ...แม่เคยสอนอะไรที่สำคัญ...**“อยากฟังแม่สอนอีก”**

เป็นยังไงบ้าง...? เป็นกษัตริย์...ปกครองประเทศ...อยากฟังแม่สอนอีก...พวกเรา เป็นยังไง...? เราคิดว่า...เรารู้มาก...เราเรียนสูง...เรามีปริญญา...แม่จบ ป.4

เวลาแม่สอน...ตะคอกแม่ ตวาดแม่ กระทั่งทำใส่แม่ เบื่อจากตายอยู่แล้ว...รำคาญ...พูดจาซ้ำซาก...เมื่อไหร่จะหยุดพูดซะที... เราเหยียบย่ำ หัวใจแม่

พอสมเด็จพระเจ้าสอน...ในหลวงจะเอากระดาษมาจด...มีอยู่เรื่องหนึ่ง...ที่จำได้แม่น...สมเด็จพระเจ้า...เล่าว่า ตอนเรียนหนังสือที่ Swiss ในหลวงยังเล็กอยู่...เข้ามาบอกว่า **“..อยากได้รถจักรยาน เพื่อนๆ เขามีจักรยานกัน”** แม่บอกว่า **“ลูกอยากได้จักรยาน...ลูกก็เก็บสตางค์...ที่แม่ให้ไปกินที่โรงเรียนไว้ซิ...เก็บมาหยอดกระปุก..วันละเหรียญ...สองเหรียญ พอได้มากพอ...ก็เอาไปซื้อจักรยาน...”**

สมเด็จพระเจ้านี้...เป็นยอดคุณแม่...สร้างคุณธรรมให้แก่ลูก...ลูกอยากได้...ลูกต้องเก็บสตางค์ที่แม่ให้...ไปหยอดกระปุก...แม่สอน 2 เรื่อง คือ...ให้ประหยัด...ให้ยืนอยู่บนขาของตัวเอง “ความประหยัด...เป็นสมบัติของเศรษฐี”

ใครสอนลูกให้ประหยัดได้...คนนั้นกำลังมอบความเป็นเศรษฐีให้แก่ลูก

พอถึงวันปีใหม่...สมเด็จพระเจ้าก็บอกว่า... **“ปีใหม่นี้...เราไปซื้อจักรยานกัน..”** เอ้า...และกระปุก..ดูซิว่ามีเงินเท่าไร...? เสร็จแล้ว...สมเด็จพระเจ้าก็ถามให้...ส่วนที่ถามนะ...มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก...มีเมตตา...ให้เงินลูก...ให้...ไม่ได้ให้เปล่า...สอนลูกด้วย...สอนให้ประหยัด สอนว่า...อยากได้อะไร...ต้องเริ่มจากตัวเรา...คำสอนนั้น...ติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้

เข่าบอกว่า..ในสวนจิตรเนี่ย... คนที่ประหยัดที่สุด...คือ..ในหลวง...ประหยัด





ที่สุด..ทั้งน้ำ..ทั้งไฟ..เรื่องฟุ้งเฟ้อ..ฟุ่มเฟือย
...ไม่มี...เป็นอันว่า...ภาพนี้.. ชัดเจน

หวังที่ 2. ยามป่วยไข้หวังเจ้าเฝ้า รักษา

สมเด็จพระยา...ประจวบ อยู่โรงพยาบาล
ศิริราช..ในหลวงไปเยี่ยม..ตอนไหนครับ..?
ไปเยี่ยมตอน ตี 1 ตี 2 ตี 4 เศษๆ..จึงเสด็จ
กลับ..ไปเฝ้าแม่วันละหลายชั่วโมง...

แม่...พอเห็นลูกมาเยี่ยม..ก็หายป่วย
ไปครึ่งหนึ่งแล้ว..ทีมแพทย์ ที่รักษาสมเด็จพระ
ยา...เห็นในหลวงมาเยี่ยม มาประทับก็
ต้องพิต...ตามไปด้วย ต้องปรึกษาหารือ
กันตลอด ว่า...จะให้ยายังไง...จะเปลี่ยน
ยาใหม่..? จะปรับปรุงการรักษาอย่างไร...
ให้ดีขึ้น...ทำให้สมเด็จพระยา...ได้รับการดูแล
ที่ดีขึ้น...เห็นภาพไหม...?

ในหลวง...เสด็จไปประทับกับแม่...
ตอนแม่ป่วย....ไปทุกวัน...ไปให้ความ
อบอุ่น... ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง...
นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ

คราวหนึ่ง...ในหลวงป่วย...สมเด็จพระ
ยา...ก็ป่วย...ไปอยู่ศิริราช..ด้วยกัน..อยู่คน
ละมุ้งตึก...ตอนเช้า..ในหลวงเปิดประตู
...แอ็ด.....ออกมา...พยาบาลกำลังเข็นรถ
สมเด็จพระยา...ออกมารับลมผ่านหน้าต่าง
พอดี ในหลวง..พอเห็นแม่...รีบออกจาก
ห้อง..มาแย่งพยาบาลเข็นรถ มหาดเล็ก
...กราบทูลว่า ไม่เป็นไร...ไม่ต้องเข็น มี
พยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว ในหลวงมีรับสั่ง
ว่า.....“แม่ของเรา....ทำไมต้องให้คนอื่น
เข็น...เราเข็นเองได้...”

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน...

เป็นกษัตริย์....ยังมาเดินเข็นรถให้แม่
ยังมาบ่อนข้าว...บ่อนน้ำให้แม่...บ่อนยา
ให้แม่ ให้ความอบอุ่นแก่แม่....เลี้ยงหัวใจ
แม่... ยอดเยี่ยมจริง ๆ... เห็นภาพนี้แล้ว
.....ซาบซึ้ง.....

หวังที่ 3. เมื่อถึงยามต้องตายวาย ชีวา หวังลูกช่วยปิดตาเมื่อสิ้นใจ

วันนั้น...ในหลวง..เฝ้าสมเด็จพระยา อยู่
จนถึงตี 4 ตี 5 เฝ้าแม่อยู่ทั้งคืน...จับมือ
แม่...กอดแม่...ปรนนิบัติแม่...จนกระทั่ง
..“แม่หลับ...” จึงเสด็จกลับ...

พอไปถึงวัง... เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า
...สมเด็จพระยาสิ้นพระชนม์...ในหลวง..รีบ
เสด็จกลับ..ไป..ศิริราช...เห็นสมเด็จพระยา
..นอนหลับตาอยู่บนเตียง..ในหลวงทำยัง
ไงครับ.....?

ในหลวงตรงเข้าไป....คุกเข่า....กราบ
ลงที่หน้าอกแม่...พระพักตร์ในหลวง...ตรง
กับหัวใจแม่...“ขอหอมหัวใจแม่...เป็นครั้งสุดท้าย.....” ซบหน้านิ่ง...อยู่นาน... แล้ว
ค่อยๆ...เงยพระพักตร์ขึ้น....น้ำพระเนตร
ไหลนอง.....ต่อไป...จะไม่ให้แม่ให้หอม
อีกแล้ว....เอามือ...กุมมือแม่ไว้ มือนี้...
ที่ไกวเปลนี้แหละที่ปั้นลูก...จนได้เป็น
กษัตริย์...เป็นที่รักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง
...ชีวิตลูก...แม่ปั้น...มองเห็นหัวใจ...ปักอยู่ที่
ผมแม่...ในหลวงจับหัวใจ...ค่อยๆ...หัวใจผมให้
แม่...หัวใจ...หัวใจ...หัวใจ...หัวใจ...ให้แม่สวดยที่สุด
....แต่ตัวให้แม่...ให้แม่สวดยที่สุด...ในวันสุดท้าย
ของแม่....

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด...
เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู...หาที่เปรียบ

ในหลวง...

เสด็จไปประทับกับแม่...

ตอนแม่ป่วย....ไปทุกวัน...

ไปให้ความอบอุ่น...

ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง...

นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ



ไม่ได้อีกแล้ว....กษัตริย์...ยอดกตัญญู

ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืน
นาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

*ตัดตอนจาก หนังสือเรื่อง หยด
ความซื่อสัตย์ของคุณ โดย พ.อ.(พิเศษ)
ทองคำ ศรีโยธิน



ศูนย์คุณธรรม

นำผู้บริหารการศึกษา
ศึกษาดูงานพุทธอโศก
ไต้หวัน 2 รุ่น



เป็นอีกโครงการหนึ่งที่ได้รับการกล่าวขวัญว่าเป็นการดูงานที่ได้ประโยชน์สูงสุด ผู้ดูงานทุกคนได้แนวคิดดีๆ กลับมาต่อยอดขยายผลได้อย่างมากมาย คราวนี้ศูนย์คุณธรรมนำทีมผู้บริหารการศึกษาซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นองค์ช่วยเครือข่ายไปศึกษาดูงานมูลนิธิพุทธอโศกฯ ได้ในวันอีก 2 รุ่น ตามโครงการพัฒนาศักยภาพแกนนำองค์กรเครือข่ายส่งเสริมคุณธรรมด้านจิตอาสา แบ่งเป็นรุ่นแรกวันที่ 1-4 มีนาคม และรุ่นที่ 2 วันที่ 22-25 มีนาคม 2550

กิจกรรมที่ไปศึกษาดูงาน มีตั้งแต่สถานี่ไร่เคิลปาเตอ โรงเรียนประถม มัธยม และอาชีวะ และมหาวิทยาลัยอโศกฯ เยี่ยมชมหอพักนักเรียน เยี่ยมชมสมณาราม โรงพยาบาลอวาลาเหลียนอโศกฯ โรงพยาบาลชินเตียนอโศกฯ สถานี่ไร่เคิลเน่ยหุ สถานี่ไทรทัศน์ต้าอ้าย ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมจิตอาสาทั้งสิ้น

พอ.ศูนย์คุณธรรม พลัดดัน

7 มาตรการ ปูปลูกฝังคุณธรรม ทุกภาคส่วน

ในโอกาสแถลงผลการดำเนินการของศูนย์คุณธรรมในปี 2549 และแนวทางภาพรวมของปี 2550 อาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม ได้กล่าวถึงผลสำรวจและวิจัยที่พบว่าคนไทยยังไม่สามารถปฏิบัติตามศีล 5 ได้อย่างครบถ้วน ในวัยรุ่นเองส่วนมากก็ยังเห็นว่าการซื้อสัตย์เกินไปไม่เป็นผลดีเพราะจะถูกเอาเปรียบได้ หรือว่าครึ่งเห็นว่าการโกงบ้างก็ไม่เป็นไรหากทำประโยชน์ ซึ่งเป็นเรื่องน่าห่วงมาก

ศูนย์คุณธรรมจึงต้องเร่งขับเคลื่อนแผนงานตามพันธกิจผ่าน 7 มาตรการ อันได้แก่ 1. การเสริมสร้างสายสัมพันธ์ในครอบครัว 2. พื้นฟูชุมชนให้เข้มแข็ง 3. พื้นฟูบทบาทวัดและคณะสงฆ์ 4. ปฏิรูปการศึกษา 5. ส่งเสริมองค์กร

ประชาสังคม 6. ปฏิรูปสื่อเพื่อมวลชน 7. ลดอิทธิพลการบริโภคนิยมและอำนาจนิยม ซึ่งทุกมาตรการมีโครงการและกิจกรรมต่างๆ มารองรับมากมาย ผ่านเครือข่ายต่างๆ ทั่วประเทศ

อาจารย์นราทิพย์กล่าวว่าปีนี้เป็นปีทองของคุณธรรม เพราะรัฐบาลประกาศนโยบายชัดเจนในเรื่องคุณธรรม นำความรู้ จึงอยากให้รัฐบาลสานต่องานต่างๆ ที่ศูนย์คุณธรรมสร้างต้นแบบไว้แล้วให้เกิดความต่อเนื่อง เพราะภารกิจของศูนย์คุณธรรมนั้นได้รับมอบหมายให้สร้างต้นแบบเท่านั้น เมื่อมีต้นแบบที่ดีรัฐก็ควรจะนำไปทำต่อให้เกิดความต่อเนื่อง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ไม่สามารถทำปีเดียวได้ ต้องอาศัยการทำซ้ำ ๆ ให้เรื่องของคุณธรรมดีเผยแพร่ออกไปให้มากที่สุด



เดินหน้าขับเคลื่อน

อบรมคุณธรรมผู้บริหารระดับสูง ทั่วประเทศ



สืบเนื่องจากมติ คร.ม.เมื่อวันที่ 6 ก.พ. 2550 เรื่องการจัดฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้บริหารระดับสูงทั่วประเทศ ที่ให้ศูนย์คุณธรรมเป็นแกนกลางในการประสานการจัดอบรม ต่อมาได้มีการประชุมตัวแทนหน่วยงานทุกกระทรวงทบวงกรม ที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 16 มี.ค. 2550 โดยมีคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เพื่อแลกเปลี่ยนกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ว่าได้ทำกิจกรรมอบรมในรูปแบบใดบ้าง โดยมีการนำเสนอกิจกรรมอบรมของ

สถาบันฝึกอบรมผู้นำซึ่งคุณหญิงทิพาวดีเสนอว่าควรจะให้สถาบันฝึกอบรมผู้นำเป็นหนึ่งในผู้อบรมหลัก ซึ่งที่ประชุมได้นัดหมายหารือกันอีกในวันที่ 20 และ 26 มี.ค. ที่ศูนย์คุณธรรม

ได้ข้อสรุปเบื้องต้นว่าที่ประชุมให้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อวางแผนร่วมกัน เบื้องต้นจะจัดอบรมข้าราชการระดับสูง 10 รุ่น และระดับกลาง 5 รุ่น ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ให้แล้วเสร็จ ในปีงบประมาณ 2550 ส่วนการอบรมในกลุ่มอื่นๆ ทางคณะทำงานจะหาข้อสรุปร่วมกันอีกในโอกาสต่อไป





สว.จุดพลุค่ายเยาวชนคำสอนสัมพันธ เริ่มอบรมครูเอกชนทั่วประเทศ

เสร็จสิ้นไปแล้วกับโครงการค่ายเยาวชนศาสนสัมพันธ์ระยะแรก ที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จัดขึ้นโดยมีศูนย์คุณธรรมเป็นที่ปรึกษา เพื่อสร้างเครือข่ายเยาวชนศาสนสัมพันธ์ให้มีกิจกรรมศาสนสัมพันธ์ขึ้นในโรงเรียนเอกชนเป้าหมายทั่วประเทศ

ระยะแรกเป็นการอบรมผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน จากทั่วประเทศ จำนวน 2 รุ่นคือ 15 -19 มีนาคม และ 29 มีนาคม-2 เมษายน 2550 อีกรุ่นหนึ่งเพื่อให้คณะครูชุดนี้ได้มีกรอบแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรมศาสนสัมพันธ์ โดยเป็นการศึกษาดูงานทั้ง 3 ศาสนาคือศาสนาอิสลามในวันศุกร์ที่มีสยิด

กมาลุดดีนอิสลาม ศาสนาพุทธที่วัดปัญญา นันทารามในวันเสาร์ และศาสนาคริสต์ที่โบสถ์พระแม่มหาการุณย์ในวันอาทิตย์ โดยได้ทีมงานศาสนสัมพันธ์จากพระคุณเจ้าชูศักดิ์ สิริสุทธิ ที่ทำโครงการประสบความสำเร็จมาแล้วเมื่อปีที่ผ่านมาเป็นผู้ดำเนินการอบรม



อบรมปกากะญอที่โรงเรียนผู้นำ-ะอำ พัฒนาชาวเขาเพื่อชาวเขา

เป็นครั้งแรกที่ชาวเขากลุ่มใหญ่มาอบรมไกลถึงโรงเรียนผู้นำ จ.กาญจนบุรี นั่นคือชาวปกากะญอ จำนวน 76 ชีวิต เป็นเยาวชนและนักศึกษา 74 คน พระ

2 รูป โดยสมาคมปกากะญอเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับคณะพระสงฆ์ สามเณรปกากะญอในจังหวัดเชียงใหม่ ได้จัดทำโครงการอบรม



“พัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนปกากะญอ” เพื่อให้เยาวชนทั้งที่ใช้ชีวิตในเมืองเชียงใหม่ และอยู่ตามภูเขา ได้พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีทักษะชีวิตสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข บนพื้นฐานความพอเพียง พร้อมทั้งเป็นแบบอย่างให้กับชุมชน และมีจิตอาสาโดยศูนย์คุณธรรมให้การเสริมหนุน หลังอบรมเสร็จได้ไปสัมผัสมาต่อที่ชะอำ และยังได้ช่วยกันเก็บขยะริมหาดชะอำด้วย เป็นที่ประทับใจเยาวชนทุกคนเพราะต่างไม่เคยเห็นทะเลกันมาก่อน และบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า จะนำความรู้ที่ได้จากการอบรมนี้ไปพัฒนาชุมชนทั้งของตนเองและชุมชนอื่นๆด้วยถ้ามีโอกาส



ประชุมชาวพุทธ เรื่องการส่งเสริม ความมั่นคงของ พระพุทธศาสนา



สภายวพุทธิกสมาคมแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดให้มีการประชุมชาวพุทธเรื่อง “บทบัญญัติว่าด้วยศาสนาในรัฐธรรมนูญและการส่งเสริมความมั่นคงของพระพุทธศาสนา” มีองค์กรเครือข่ายและตัวแทนโรงเรียนวิถีพุทธจำนวนมากร่วมประชุม เมื่อวันที่ 13 มี.ค.2550 ที่หอประชุมกรมประชาสัมพันธ์ รวมถึงการเริ่มโครงการ “บวร” บ้าน-วัด-โรงเรียนต้นแบบที่จะดำเนินการในปี 2550 นี้ด้วย





คือ

พุทธธรรม ภาคปฏิบัติ

เมื่อวันที่ 1-4 มีนาคม 2550 ผมได้รับเชิญจาก ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม ไปดูงาน มูลนิธิพุทธฉือจี้ไต้หวัน (Tzu Chi) ร่วมกับคณะสมณะผู้เผยแผ่คุณธรรมและผู้บริหารสถานศึกษา ทำให้ได้รู้ซึ่งถึงวิธีการ นำคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สมดังคำขวัญของมูลนิธิฯ ที่ว่า “Buddhism in Action” หรือ “พุทธธรรมภาคปฏิบัติ”

ผมขอชื่นชมการจัดดูงานของศูนย์คุณธรรม ที่มีการวางแผนดีเยี่ยม เริ่มจากส่งหนังสือที่เกี่ยวกับมูลนิธิพุทธฉือจี้มาให้อ่านล่วงหน้าเมื่อไปดูงานก็ใช้เวลาทุกนาทีตั้งแต่ 6 โมงเช้าจนไปจบที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประมาณ 3 ชม ทำให้ผู้ดูงานเก็บเกี่ยวความรู้อย่างเต็มอิ่ม และทราบภายหลังว่าเป็นการจัดรายการของกรรมการมูลนิธิฉือจี้ในประเทศไทย นั่นคือสิ่งแรกที่สะท้อนจิตวิญญาณของชาวฉือจี้ที่มีความจริงจัง และมีคุณธรรมที่อยากให้เพื่อนมนุษย์ได้พบ “ธรรมะ” เพื่อดำรงชีวิตอันดีงาม

นอกจากนี้ ศูนย์คุณธรรมยังให้ผู้ดูงานบันทึกความเห็นในสิ่งที่ดูงานทุกกิจกรรมส่งทันทีที่เดินทางถึงประเทศไทย ทำให้ผู้จัดสามารถรวบรวมองค์ความรู้และความเห็นได้ทุกแง่มุม

ผมอยากให้การดูงานของศูนย์คุณธรรม เป็นแบบอย่างในการศึกษาดูงานของภาครัฐที่ใช้งบประมาณกันมากในทุกส่วนราชการ เพื่อสร้างคุณธรรมหรือคุณงามความดีพื้นฐานในระดับผู้บริหารงบประมาณของชาติเป็นปฐม

ฉือจี้ มือปราบทุกข์ของมวลมนุษย์

มูลนิธิพุทธฉือจี้แห่งไต้หวัน ก่อเกิดขึ้นเมื่อ 41 ปีมาแล้ว โดยภิกษุณี “เจิ้งเหยียน” ที่ประสบความทุกข์จากมารดาเจ็บป่วยหนักและบิดาเสียชีวิตกระทันหัน มีความเสียใจและเริ่มศึกษาธรรมะของพุทธศาสนาเพื่อหาทางพ้นทุกข์ ท่านจึงบวชเป็นภิกษุณีในพุทธศาสนานิกายมหายานเมื่อปี 2506 กับธรรมาจารย์อินซุน

“ท่านเจิ้งเหยียน ใช้คำว่า “วาทะธรรม”
หรือคติพจน์ สอนความหมายที่แท้จริง
ของธรรมะแก่สานุศิษย์ และขอร้องให้
ทุกคนลงมือทำเลย โดยเน้นว่า ยิ่งทำกรรมดี
เร็วเพียงใด ก็จะมีผู้คนจำนวนมากได้รับ
การช่วยเหลือให้พ้นทุกข์มากขึ้นเท่านั้น”

หลังบวชท่านเดินทางกลับไปที่สวาเหลียน สร้าง
กระท่อมเล็กๆ ดำรงชีพอยู่ด้วยการปลูกผักกินเอง เก็บเศษด้าย
มาถักเป็นเสื้อกันหนาว และถักรองเท้าเพื่อหารายได้ ยึดมั่น
ไม่รับบิณฑบาต เพราะ “ทุกคนมีความทุกข์ยากลำบากมาก
พอแล้ว” และตั้งกฎไว้ข้อหนึ่งว่า “วันใดไม่ทำงาน วันนั้นจะไม่
กินข้าว”

จากแรงกระตุ้นที่เห็นผู้ยากไร้ ไม่มีเงิน ก็ไม่ได้รับการ
รักษาจากโรงพยาบาล และคำพูดเตือนสติจากแม่ชีคาทอลิก
จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะทำให้ชาวโลกรู้ว่า ศาสนาพุทธก็ทำ
ในสิ่งที่เปี่ยมกุศลเช่นกัน ท่านจึงชวนกลุ่มแม่บ้าน 30 คนบริจาค
เงินวันละ 50 เซ็นต์เพื่อช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยยากไร้ทุกวัน เมื่อ
ถามว่าการบริจาคทุกวันต่างจากบริจาครวมเดือนละครั้ง
อย่างไร ท่านอธิบายว่า “ไม่เหมือนกันนะ หากเก็บออมเงิน
เดือนละครั้ง แสดงว่าโยมแสดงความเมตตาจิตเพียงเดือนละ
หนึ่งครั้ง การเก็บออมทุกวันเท่ากับเป็นการสะสมเมตตาธรรม
ในจิตใจโยม ให้เกิดกุศลจิตในการช่วยเหลือและแสดงความรัก
ผู้อื่นทุกวัน”

วรรคทองนี้ แพร่ขยายไปทั่วเกาะไต้หวัน ทำให้เกิด
แรงศรัทธาต่อ “ฉือจี้” มากขึ้นเรื่อยๆ จนมีสมาชิกถึงสี่ล้านคนใน
ไต้หวัน หกล้านคนทั่วโลก ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
จนเป็น “มือปราบทุกข์ของมวลมนุษย” ที่สมบูรณ์แบบแห่งเดียว
ของโลกในปัจจุบัน

“ลงมือทำเลย” (Just Do It)

ท่านเจิ้งเหยียน ใช้คำว่า “วาทะธรรม” หรือคติพจน์
สอนความหมายที่แท้จริงของธรรมะแก่สานุศิษย์ และขอร้องให้
ทุกคนลงมือทำเลย โดยเน้นว่า ยิ่งทำกรรมดีเร็วเพียงใด ก็
จะมีผู้คนจำนวนมากได้รับการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์มากขึ้นเท่า
นั้น “ลงมือทำเลย” จึงกลายเป็นปรัชญาหลักในการทำงานของ
“ฉือจี้”

“วาทะธรรม” มีมากมายหลายร้อยคำ เช่น

“ความเมตตาให้ได้แม้แต่คนแปลกหน้า ความกรุณา
มอบให้ได้แก่ทุกคน”

“ใบหน้ามีรอยยิ้มตลอดเวลา จะให้คนอื่นยิ้ม ตัวเรา
ต้องยิ้มก่อน”

“ขอบคุณพ่อแม่ ขอบคุณฟ้าดิน ทุกวัน จะปลอดภัย
และเป็นสุข”





“ผลิตภัณฑ์ที่เชี่ยวชาญนั้นง่าย แต่การผลิตแพทย์ที่มีจริยธรรมนั้นยาก”

คติพจน์เหล่านี้ จะถูกติดในที่คนเห็นได้ง่าย เช่นห้องน้ำ จัดทำเป็นสมุดพก นิทานธรรมะ ละคร เพลง รวมทั้งกิจกรรม “จริยศิลป์” เช่น การชงชา การเขียนพู่กันจีน การจัดดอกไม้ ซึ่งจะแทรกปรัชญาชีวิตและศีลธรรมไปด้วย

หลักธรรมสำคัญที่ท่านแจ้งเขียนนำมาใช้คือ พรหมวิหาร 4 คือเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา 3 คำแรกจะตรงกับหลักพุทธศาสนานิกายเถรวาท สิ่งที่แตกต่างกันคือ คำว่า “อุเบกขา” เถรวาทหมายถึง วางเฉย เป็นกลาง ไม่ดีใจ ไม่เสียใจในเมื่อผู้อื่นถึงแก่วิบัต แต่ในมิติของมหายาน หมายถึง การให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ด้วยคิดว่า “ให้ความรักและความเอื้ออาทรแก่ผู้อื่นอยู่เสมอ” นำมาสู่ชื่อของ “ฉือจี้” ที่มีความหมายว่า “เมตตากรุณาและสงเคราะห์บรรเทาทุกข์”

สร้างพระโพธิสัตว์ให้เกิดขึ้นบนโลก

อนุสนธิของนิยายในศาสนาพุทธ เกิดหลังพระพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว 3 เดือน พระมหากัสสปได้ดำเนินการสังคายนาจัดหมวดหมู่พระธรรมวินัยครั้งแรก ต่อมาอีก 70 ปี พระยสกา--กัณทกบุตรเสนอให้สังคายนาครั้งที่สองมีผลให้สงฆ์แตกแยกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ “เถรวาท” หมายถึงพวกที่ถือตามวาทะของพระเถระคือผู้สังคายนาครั้งแรก กลุ่มที่สองคือฝ่ายมหาลัทธิ

หรือพวกมาก ซึ่งต่อมาพัฒนาเป็น “มหายาน” แปลตามตัวว่ายานใหญ่หรือยานอันกว้างขวาง เพราะสามารถบรรจุทุกคนเป็นจำนวนมาก ข้ามความทุกข์จากการเวียนว่ายตายเกิดไปสู่นิพพานได้ในคราวเดียวกัน นิกายนี้เรียกอีกอย่างว่าอุตตรนิกายหรือนิกายฝ่ายเหนือ เพราะมีฐานอยู่ทางเหนือของอินเดีย อาจเรียกว่า “อาจริยวาท” แปลว่า วาทะของอาจารย์ เพราะยอมรับวาทะหรือคำสอนของอาจารย์รุ่นหลังๆ ซึ่งมีได้อยู่ในยุคเดียวกับพระพุทธเจ้า

แนวคิดนี้ทำให้ท่านแจ้งเขียนกำหนดศีลหรือข้อพึงปฏิบัติของสาธุศิษย์ฉือจี้เพิ่มจากศีล 5 อีก 5 ข้อ คือ ไม่มั่วสุมเล่นการพนัน ไม่ติดสิ่งเสพติดหมก พลุ นุห์รี ไม่ฝ่าฝืนกฎจรรยา ไม่ร่วมกิจกรรมการเมืองที่ไม่เหมาะสม และต้องมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณทุกระดับ

โดยสรุป พุทธฉือจี้มุ่งเน้นการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากโดยไม่หวังผลตอบแทน ด้วยการให้ความรักและความเอื้ออาทรในทุกโอกาสที่ทำได้ ท่านแจ้งเขียนมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างบุคคลที่ปฏิบัติตนเหมือน “พระโพธิสัตว์” บนโลกนี้ให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลากรด้านการแพทย์ เพื่อให้ทุกคนดูแลเพื่อนมนุษย์เสมือนเป็นญาติ ให้การรักษาทั้งร่างกายและจิตใจไปพร้อมๆ กัน ซึ่งจะทำให้ทุกคนในโลกนี้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและเกิดภราดรภาพที่แท้จริง

การเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดดด้วยพลังศรัทธา

จากเงินออมวันละ 50 เซนต์ บัดนี้มูลนิธิฉือจี้ได้ขยายตัวเป็น 8 ภารกิจ แบ่งเป็น 4 ภารกิจหลัก คือสังคมสงเคราะห์ รักษาพยาบาล การศึกษาและมนุษยธรรม และ 4 ภารกิจเสริมคือ การบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ การบริจาค ไชยกระดูก อาสาสมัครชุมชนและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สมาชิกฉือจี้ทุกคนรับประทานอาหารเจทุกมื้อเพื่อไม่เบียดเบียนสัตว์โลก

จากปี 2509 ปัจจุบันฉือจี้มีสมณารามขนาดใหญ่ คล้ายศูนย์ประชุมนานาชาติ โรงพยาบาลขนาด 800 เตียง 6 แห่งทั่วเกาะไต้หวัน มีโรงเรียนอนุบาล ประถม มัธยม มหาวิทยาลัย ที่ผลิตแพทย์ พยาบาล และเทคโนโลยีที่เมืองฮวาเหลียน และมีโรงเรียนฉือจี้ที่ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 1 โรงเรียน

มีสถานีโทรทัศน์คุณธรรม “ต้าอ้าย” ซึ่งมีเครือข่ายทั่วโลก โดยเงินลงทุน 1 ใน 4 มาจากกิจกรรมนำขยะไปขายเพื่อใช้ใหม่ ขณะนี้ได้รับความนิยมเป็นอันดับ 3 จาก 100 สถานีของไต้หวัน โดยมีรายการเพียงข่าวสารและสาระทางคุณธรรม

การเติบโตอย่างรวดเร็วของฉือจี้ในทัศนะของผมเห็นว่าเกิดจากปัจจัย 3 ประการคือ ประการแรก ท่านแจ้งเขียนเป็นแบบอย่างในเรื่อง “จิตอาสา” และคุณธรรม อย่างคงเส้นคงวา ท่านเสียสละ





ทุกสิ่งในชีวิตเพื่อบรรเทาทุกข์ให้มนุษย์
โลกที่เจ็บป่วยและประสบสาธารณภัย

ประการที่สอง การกระทำ
ทุกอย่างมีเหตุมีผลและมีหลักธรรมะสอน
ใจ โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้าง “คน” เช่น
ทุกอาคารมีจั่วหลังคาคล้ายกับตัว A
ในภาษาอังกฤษซึ่งตรงกับคำว่า “คน”
ในภาษาจีน ทำให้สื่อว่า ทุกอย่างทำเพื่อ
“คน” รูปทรงกลมของเสาและอื่นๆสื่อถึง
“ความกลมเกลียวกันช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน” หน้าที่นักเรียนมีต้นไม้ตัดตกแต่ง
สะท้อนว่าทุกคนต้องได้รับการตกแต่งขัด
เกลาให้ดีอยู่เสมอ

ประการที่สาม มูลนิธิพุทธฉือจี้
มีการบริหารงานและการบริหารบุคคลที่
มีระบบ และการอบรมได้มาตรฐาน มี
การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
ผู้เลื่อมใสต้องเริ่มต้นจาก “อาสาสมัคร
ขั้นฝึกงาน” แต่งกายด้วยเสื้อยืดสีเทา
ฝึกเสียสละทำงานให้สังคม ทำงาน
ร่วมกับผู้อื่น ต้องบอกบุญและดูแล
ไปพบปะผู้บริจาคเดือนละ 1 ครั้งให้ได้
25 คนต่อเนื่องอย่างน้อย 1 ปี

หลังจากนั้น จะเข้ารับการอบรม
วัฒนธรรมการทำงานขององค์กรปีละ
8 ครั้งๆ ละ 1 วันต่อเดือนซึ่งมักเป็นวัน
อาทิตย์ เมื่อผ่านประเมินจะเลื่อนสู่ชั้น
“ปมเพาะ” แต่งกายด้วยเสื้อยืดสีน้ำเงิน
กางเกงขาวเพื่อฝึกทำหน้าที่วิทยากรอีก
ไม่น้อยกว่า 2 ปี ซึ่งปัจจุบันมีผู้ฝึกระดับ
นี้ประมาณ 1 แสนคนทั่วโลก

“การปลูกฝัง
คุณธรรมให้กับ “คน”
เพื่อต่อสู้กับลัทธิทุนนิยม
เป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกประเทศ
ต้องเริ่มสนใจและกระทำ
แม้จะยากเพียงใดก็ตาม”

เมื่อผ่านการประเมินแล้วจะ
เลื่อนเป็น “กรรมการมูลนิธิ” แต่งกาย
ด้วยชุดสากลหรือชุดสำหรับสตรีจีน
สีน้ำเงิน ได้รับประกาศนียบัตรและ
เข็มเครื่องหมาย “ฉือจี้” ที่ได้รับจากมือ
ท่านเจิ้งเหยียน ซึ่งเป็นสุดยอดความภูมิใจ
ของชาวฉือจี้ การปลูกฝังเช่นนี้ทำให้
สามารถสู้กับลัทธิทุนนิยมได้อย่างมั่นคง
และยั่งยืน

บทสรุป

มูลนิธิพุทธฉือจี้ ก่อกำเนิดจาก
ผู้มีพลังศรัทธาในการช่วยเหลือเพื่อน
มนุษย์ด้วย “จิตอาสา” ทำงานโดยไม่มี
เงินเดือนและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายใด ๆ
นับแสนคนทั่วโลก มีระบบปลูกฝัง
คุณธรรม ผ่านโรงเรียน มหาวิทยาลัย
โรงพยาบาล และเครือข่ายโทรทัศน์ที่
ทันสมัย ทำกิจกรรมสาธารณกุศลได้
ทั่วโลกแบบทันสมัยการณ์ ส่งเจ้าหน้าที่
เข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้เป็นหน่วย
แรกเช่นกรณีสึนามิ

กิจกรรมทั้งหมด เริ่มจากกระบวน
ทัศน์พื้นฐานคือ “การให้โดยไม่หวัง

ผลตอบแทน” และมีกระบวนการกล่อม
เกลาทางสังคมที่ครบวงจร

การปลูกฝังคุณธรรมให้กับ
“คน” เพื่อต่อสู้กับลัทธิทุนนิยม เป็น
สิ่งจำเป็นที่ทุกประเทศต้องเริ่มสนใจ
และกระทำ แม้จะยากเพียงใดก็ตาม
การที่ศูนย์คุณธรรมเริ่มศึกษาวิจัยนำระบบ
การศึกษาของฉือจี้มาใช้ในประเทศไทย
และนำระบบ “จิตอาสา” เข้ามาใช้
บางส่วนเช่นการแพทย์นั้นเป็นสิ่งดีและ
เป็นก้าวแรกที่ถูกต้องสมควรได้รับการ
สนับสนุน

แต่ความสำเร็จในเรื่องการสร้าง
“คุณธรรม” นี้ มีอยู่อย่างเดียวคือ ความ
มุ่งมั่นผูกพันของ “ผู้นำ” ในทุกระดับ
เท่านั้น จึงขอฝากคำถามไว้ว่า “ชนชั้นนำ
ของชาติเราพร้อมหรือยังที่จะ Just Do It”

ท่านเจิ้งเหยียน ใช้คำว่า “วาทะ
ธรรม” หรือคติพจน์ สอนความหมาย
ที่แท้จริงของธรรมะแก่สาธุศิษย์ และ
ขอร้องให้ทุกคนลงมือทำเลย โดยเน้นว่า
ยิ่งทำกรรมดีเร็วเพียงใด ก็จะมี
ผู้คนจำนวนมากได้รับการช่วยเหลือให้
พ้นทุกข์มากขึ้นเท่านั้น



ปิดเทอมนี้... พาลูกไปต่างพ่อดีดีกว่า



ปิดเทอมภาคฤดูร้อนนี้ สำหรับพ่อแม่ยุคใหม่ ย่อมรู้สึกร้อนเป็นพิเศษ ช่วงฤดูร้อนที่ปิดเทอมยาวถึง 2 เดือน สำหรับคนเมืองซึ่งส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวย่อมค่อนข้างหนักหนาสาหัส สำหรับครอบครัวที่มีเด็กเล็กจนถึงชั้นประถม อาจจะกระเตงลูกไปเลี้ยงที่ทำงาน ถ้าที่ทำงานยืดหยุ่นและเข้าใจภาวะครอบครัวไทยยามนี้ ..คุณก็รอดตัวไป แม้กระนั้น สำหรับผู้ที่พอจะมีเงินจับจ่ายใช้สอยบ้างก็มักจะหาคอร์สพิเศษให้ลูกได้เรียนพิเศษ เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ บางรายอาจจะส่งไปค่ายฤดูร้อนที่ต่างประเทศเชียะว

สำหรับครอบครัวที่มีลูกวัยทีน หรือชั้นมัธยมปลาย อาจจะมีทางเลือกเกี่ยวกับการเลือกค่ายฤดูร้อนมากขึ้นคือ มีทั้งค่ายศึกษาระบบชาติ ค่ายวิชาการต่างๆ โครงการอาสาเพื่อในหลวงฯ ของเครือข่ายจิตอาสา ที่ช่วยเหลือองค์กรเอกชน พัฒนาสังคม บำเพ็ญประโยชน์เพื่อผู้ด้อยโอกาสฯ ยิ่งถ้าลูกอยู่ในระดับอุดมศึกษาย่อมมีทางเลือกเรื่องค่ายอาสาฯ ในมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น คุณพ่อคุณแม่ก็คงจะเบาใจได้ไม่น้อย

ค่าย..เพิ่มทักษะชีวิต

“...เพื่อรับรู้ ซึมซับ ร่วมค้นหาความหมายของชีวิตชนบท ท่ามกลางท้องนา ท้องทุ่ง และวัฒนธรรมท้องถิ่น เรียนรู้ชีวิตทางเลือกที่หลุดออกจากกรอบเดิมๆ มาร่วมเดินทาง...” คำขวัญ คำเชิญชวนดังกล่าว ถ้าใครเคยเข้าไปเดินในมหาวิทยาลัย ยิ่งช่วงใกล้ปิดเทอมคงผ่านตา คงคุ้นเคยมิใช่น้อย “ค่ายอาสาพัฒนาชนบท” นี่เป็นหนึ่งในกิจกรรมยอดฮิตในมหาวิทยาลัยช่วงปิดเทอม นอกจากจะได้เข้าไปลงมือช่วยสร้างวัตถุบางอย่างในชนบทแล้ว ยังได้สัมผัสถึงตัวตนของตนเอง และข้ออ่อนด้อย-ข้อดีเด่น ได้เข้าร่วมกับสมาชิกทั่วโลกอื่นๆ ทำกิจกรรมที่สร้างคุณค่า ทำประโยชน์เพื่อคนอื่น ที่ไม่ใช่ตัวเองบ้าง ใครได้เข้าร่วมย่อมรู้สึกซาบซึ้งประทับใจ จนยากจะลืมเลือน



ลองคิดดู เป็นครั้งแรกในชีวิต ที่ต้องใช้ชีวิตในชนบท ห่างแสงสี ไกลครอบครัวเป็นเดือน ทำตัวให้กลมกลืนกับวิถีวัฒนธรรมชนบท ไม่มีทีวีดู ไม่มีคอมพิวเตอร์ ไม่มีอินเทอร์เน็ต ห้องน้ำห้องท่าอาจจะต้องสร้างเองตั้งกรรมกร หรือไม่กี่เข้าทุ่งอาหารการกินก็ต้องหุงหาด้วยตนเอง อาหารส่วนใหญ่ก็มาจากผัก-ไข่-เนื้อ ที่ต้องเก็บได้เป็นอาทิตย์ แต่ไม่มีตู้เย็น ต้องคิดหาวิธีการถนอม หรือ วิธีบริหารจัดการให้ใช้ได้ครบทุกมื้อถึงอาทิตย์ เพราะเพียงสัปดาห์ละครั้งเท่านั้นที่จะสามารถเข้าไปจ่ายตลาด... ไม่น่าเชื่อว่าเพียงไม่กี่มือ ทุกคนก็รับรู้ได้ว่าสาระที่แท้จริงของอาหาร คือ อะไร? เพื่อยังชีวิตให้รอดเท่านั้นจริงๆ ...เพราะอาหารที่พวกเราปรุง เอาแค่ข้าวอย่างเดียว ไม่ต้องปรุงอะไรมาก .. ก็เรียกได้ว่า “กินกันตาย” เท่านั้นจริงๆ เพราะข้าวข้างล่างกันหม้อจะไหม้ ตรงกลางและ ข้างบนดิบ ชาวค่ายเรียกว่า.. “ข้าวสามกษัตริย์” ไม่ต้องคิดว่กับข้าว จะนำกินแค่นั้น แค่นี้ผู้ก็ยังเถียงกันแทบตายว่าหนัวยหรือหนัสนั่น หนักรูปไหนดี ใส่น้ำตาลหรือไม่ใส่ดี เพราะเราไม่ได้ทำให้ตัวเองกิน แต่ต้องทำให้เพื่อนๆ กินได้ด้วย ..อาจจะเป็นครั้งแรกๆ ..ของใครบางคนที่ว่า “ความหิวกับความอยาก” มันแตกต่างกันอย่างไร ..นี่แค่ยกตัวอย่างเดียว คือ งานในครัว..

ลองใช้ชีวิตที่.. ไม่ใช่ ไม่ง่าย ไม่มี.. เงิน !

“เงิน” เงินตัวเดียวเท่านั้นที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาลำบาก



ทำงานกันแบบเอาเป็นเอาตายก็เพื่อเงิน จนใครๆเรียกเราว่า “มนุษย์งาน” โดยเฉพาะชีวิตคนเมืองไปไหนมาไหนถ้าไม่มีเงินนี่ ..แทบจะทำอะไรไม่ได้เลย บ้านก็ต้องเช่า ข้าวก็ต้องซื้อ น้ำเปล่าๆ ดินดำๆ และอากาศถูกตีราคาเป็นเงินเป็นทองทั้งสิ้น ถึงขนาดที่มีคนกล่าวว่า “เงินซื้อทุกสิ่งทุกอย่างได้..แม้กระทั่งชีวิตคน” จริงหรือไม่? คนส่วนใหญ่มีมุมมองเรื่องเงินทอง จนทำลายความสัมพันธ์ที่ดีให้แก่กัน แม้มีเงิน แต่หาความสุขไม่ได้ ความไม่เป็นมนุษย์ไม่หลงเหลือ ความภาคภูมิใจไม่มี มันน่าเศร้าใจ น่าวังเวงใจเพียงใด มีเงินมากเพียงใดก็ไม่สามารถหาซื้อคืนกลับมาได้

ทางเลือกใหม่สำหรับคุณพ่อคุณแม่ แม้จะมีลูกอยู่ในวัยประถมประมาณ ป.3-มัธยมปลาย โดยเฉพาะครอบครัวคนเมือง หรือคุณพ่อคุณแม่ที่มีลูกคนเดียว หรือลูกคนแรกๆ เรียกกันว่า “จักรพรรดิน้อย” ที่ทุกคนในครอบครัวมักจะเข้ามาเอาอกเอาใจ หรือต้องการฝึกให้ลูกลองใช้ชีวิตที่ไม่มีเงินเข้ามายุ่งเกี่ยวดูสิว่า ..จะตายมัย หรือกลับได้เรียนรู้ความจริงที่หลากหลายมากขึ้น



โอกาสปิดภาคฤดูร้อนน้อยอย่าปล่อยให้ล่อยาวลง โอกาสได้เกิดขึ้นแล้ว “ค่ายยุวพุทธทายาท” ซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนเมษายน เป็นเวลา 4 คืน 5 วันนับเป็นการท่องเที่ยวในชุมชนบุญนิยมที่มีกระจายอยู่ทั่วประเทศ ชุมชนคนมีคุณธรรมจริยธรรม ถือศีล 5 กินอาหารมังสวิรัต ละอบายมุข เป็นค่ายที่ส่งเสริมการกินอยู่อย่างเรียบง่าย ที่พยายามพึ่งตนเองในปัจจุบัน 4 เด็กๆ ที่เข้าค่ายจะได้สัมผัสกับวิถีชีวิตที่อยากได้อะไรก็ต้องทำเอา บนวิสัยอุปสรรคและเงื่อนไขปัจจุบันที่มีอยู่ในชุมชนไม่ต้องใช้เงินซื้อแน่นอนว่าการบริหารจัดการบนความขาดแคลน ย่อมต้องการความคิดการประยุกต์สร้างสรรค์และร่างกายแข็งแรงมาก ทั้งการทำงานกลุ่มยังช่วยให้เด็กๆ ได้มีโอกาสฟัง คิด พูด ได้มากขึ้นกล้าแสดงออกปรับจิตปรับใจยอมรับความคิดที่ตนเองอาจจะไม่ชอบแต่เมื่อเป็นมติดกลุ่มแล้ว ก็ต้องเข้ากับมันให้ได้กับเพื่อนใหม่ๆ

ที่ชุมชนบุญนิยมจะมีฐานงานต่างๆ อย่างต่ำๆ เป็น 4 ฐานงาน คือ กลักรมธรรมชาติ ขยะวิทยา และ ปุ๋ยสะอาด และโรงครัวกลาง บางพุทธสถานลูกๆของท่านอาจได้สัมผัสการปลูกข้าว ปลูกอดสารพิษเก็บพืชผักในสวนเพื่อมาปรุงอาหารด้วยตนเอง ได้ทำยาสมุนไพรเพื่อสุขภาพ หรือฐานงานต่างๆ ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับตารางเวลาที่แต่ละค่ายจัด เช่น ทำ 5 ส. ฯลฯ เด็กๆ จะได้เวียนกันไปสัมผัสเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นทีม ที่นี้.. พี่เลี้ยง

ในช่วงเดือนเมษายน
ที่ชุมชนบุญนิยม
แทบจะทุกพุทธสถาน
ของชาวอีสาน จะเปิดค่าย
“ยุวพุทธทายาท”
เพื่อให้บุตรหลานของคุณ
ได้สัมผัสความจริง
ของชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง



ส่วนใหญ่มักเป็นเด็กนักเรียนสมัครมาศึกษาที่มีประสบการณ์การทำค่ายหลายระดับ คือตั้งแต่ น้องม.2 - ศิษย์เก่า การจัดกระบวนการกลุ่ม ด้วยที่นี้มีการจัดฝึกอบรมและประชุมสม่ำเสมอสำหรับผู้เขียนแล้วได้สัมผัสค่ายนี้บางส่วนเนื่องจากผู้เขียนต้องเข้าค่ายผู้ปกครอง เตรียมนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวิสุทธิบุตร “สัมมาสิกขาปฐมอโศก” ได้เห็นเด็กๆ ตอนเข้าเดินตีสิ่ครั้ง ทำวัตรเช้า ธรรมะรับอรุณ ภายหลังการบริหารแบบภูมิปัญญาไทย เดินเท้าเปล่า ทานอาหารมังสวิรัต อยู่ใกล้แม่ฐาน ใกล้สังฆะ-สิกขมาตุ เข้าฐานบ้างทำ 5ส. บ้างกินอยู่หลับนอนอย่างเรียบง่าย.. นับเป็นค่ายที่ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง ลองใช้ชีวิตอีกแบบในชุมชนที่ไม่ใช่เงิน มีชีวิตที่เรียบง่าย ถือเอาบุญนิยมเป็นใหญ่เหนือวัตถุนิยมคุณธรรมสามารถเข้าไปเปิดเน็ตได้ ใช้คำว่า “ยุวพุทธทายาท” ให้ลองค้น (search) ดูใน google หรือไม่ลองเปิดไปที่เว็บไซต์ www.booniyom.com หรือ www.asoke.info ในช่วงเดือนเมษายนที่ชุมชนบุญนิยม แทบจะทุกพุทธสถานของชาวอีสาน จะเปิดค่าย “ยุวพุทธทายาท” เพื่อให้บุตรหลานของคุณได้สัมผัสความจริงของชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง

ความจริงแล้ว ถ้าคุณพ่อคุณแม่ไปร่วมค่ายเช่นนี้ได้จะดีไม่น้อยเช่นกัน จะได้เข้าใจคำพูดที่ว่า “เงินทองคือของมายา ข้าวปลาคือของจริง” ได้อย่างประจักษ์แจ้ง อย่ามัวแต่หาเงินอย่างเอาเป็นเอาตายเลย มิฉะนั้น “ความรัก ความอบอุ่น ความสุขในครอบครัว” เมื่อมันจืดจางสูญหายไปแล้ว เงินก็ไม่สามารถจะซื้อหากกลับมาได้

ไม่ว่าทางออกจากบริโศคนิยม ? ! ? อาจจะเริ่มต้นจากที่นี่

ค่ายพอเพียง..ค่ายยุวพุทธทายาท



เยี่ยมค่าย ผู้นำเยาวชน เศรษฐกิจพอเพียงเชิงคุณธรรม

นับเป็นความคิดที่น่าสนับสนุนที่เดียวสำหรับการปลูกฝังให้เยาวชนได้มีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถูกต้อง และสามารถปรับใช้ได้อย่างรู้เท่าทัน

ยุคนี้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเดียว อาจจะไม่พอเสียแล้ว ต้องเป็นเศรษฐกิจพอเพียงเชิงคุณธรรมด้วย จึงจะครบถ้วนกระบวนการตาม ดังนั้นฉบับนี้เราจึงยกทีมไปเยี่ยมค่ายผู้นำเยาวชนเศรษฐกิจพอเพียงเชิงคุณธรรม อันเป็นโครงการระยะที่สองที่จัดต่อเนื่องมาจากเมื่อวันที่ 8-9 กุมภาพันธ์ เป็นการอบรมครูจำนวน 20 โรงเรียน ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 เพื่อสร้างกรอบแนวคิดและความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมนี้

แดดหน้าร้อนต้นเดือนมีนาคมนั้น ร้อนเอาเรื่อง แต่สำหรับเด็ก ๆ วัยเริ่มทำบัตรประชาชน ทั้งชายหญิง 73 คน จาก 33 โรงเรียน กลับมีแต่ความสดชื่น

กระฉับกระเฉง ค่ายฉิมกู่ ที่สระบุรี อันเป็นที่พักและสถานที่ทำกิจกรรมตลอด 2 วัน (9-10 มี.ค.2550) จึงกลับมาคึกคักด้วยเสียงหัวเราะและเสียงพูดคุยอีกครั้งหนึ่ง

อิสลามวิทยาลัยฯ ผู้ขับเคลื่อน

“เมื่อจบการอบรมครูในครั้งที่ 1 ไปเราขอให้ทุกคนปฏิญาณว่า จะนำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงลงสู่โรงเรียนของทุกคน เพื่อเป็นการเกิดพระเกียรติในหลวง และได้ประโยชน์กับพวกเราด้วย” อาจารย์มัทธนา คุปตะพันธ์ รองผู้อำนวยการอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนโครงการนี้เล่าถึงที่มาก่อนมาถึงค่ายแห่งนี้

ต้องยอมรับว่า ในบรรดาโรงเรียนทั้ง 54 โรงเรียนในเขต 3 นั้น อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทยดูจะพร้อมกว่าเพื่อนในด้านการขับเคลื่อนแนวพระราชดำริ

เศรษฐกิจพอเพียง ด้วยเหตุที่โรงเรียนมีกิจกรรมแนวพอเพียงอยู่มากมาย เช่น แปลงเกษตรพอเพียงขนาด 1 x 4 เมตร ถึง 90 แปลงให้เด็กๆ เลือกปลูกพืชผักตามใจชอบ มีตลาดโอท็อป (OCOP-One Class One Product) ชื่อเท่เหลือหลาย ให้เด็กๆ คิดทำของมาขายกันเองในทุกคาบสุดท้ายของวันศุกร์ กลายเป็นจุดดึงดูดให้รู้จักคิด รู้จักการทำมาค้าขาย ไม่ไปมั่วสุมตามร้านเกมส์หรือศูนย์การค้า

จากความพร้อมดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการขยายแนวคิดโครงการสู่โรงเรียนในพื้นที่ทั้ง 54 โรงเรียน

“ถ้าหากเด็กๆ ของเรานำแนวคิดนี้ไปขยายต่อในโรงเรียนของตัวเอง จากโรงเรียนไปสู่ครอบครัวของเขา ก็จะทำให้มีผู้เข้าใจและปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ จากร้อยเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนคน

อาจารย์มัทธนา คุปตะพันธ์

อาจารย์สุรเมธ ตะวันรงค์



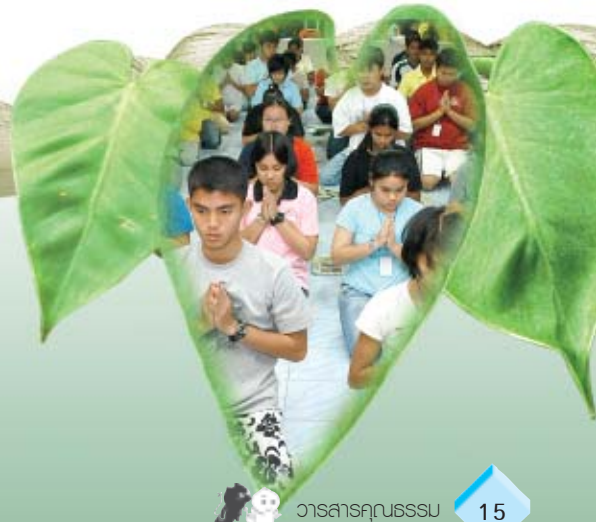


“ถ้าหากเด็ก ๆ ของเรานำแนวคิดนี้ไปขยายต่อในโรงเรียนของตัวเอง
จากโรงเรียนไปสู่ครอบครัวของเขา ก็จะทำให้มีผู้เข้าใจและปฏิบัติตามแนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณจากร้อยเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนคนได้ไม่ยาก”

“ได้ไม่ยาก” อาจารย์สุรเมธ ตะวันรงค์
ผู้อำนวยการ อัสลามวิทยาลัยจุด
ประกายความคิดให้เด็กๆ กลุ่มนี้

สนุกกับกิจกรรมหลากหลายเต็มเหยียด
เมื่อต้องเข้าค่าย กิจกรรมที่เลือกสรร
มาจึงต้องบูรณาการให้มีทั้งความสนุก

ได้ความรู้ และไม่น่าเบื่อ ซึ่งก็ได้รับความ
ร่วมมือด้วยดีจากวิทยากรจากโรงเรียน
ต่างๆ ในพื้นที่เขต 3 สงครวิทยากร



มาร่วมด้วยช่วยกันนับสิบๆ คน รวมกับครูที่มาดูแลเด็กแต่ละโรงอีกก็เป็นจำนวนครูสูงถึง 45 คน ที่มาช่วยให้งิจกรรมนี้เกิดประโยชน์สูงสุด

ดังนั้น นับแต่ย่างก้าวเข้าค่ายกิจกรรมต่างๆ จึงอัดแน่นตลอด 2 วัน ตั้งแต่กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย การบรรยายสร้างความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง การทำแผนที่คนดี เรียนรู้เรื่องจิตอาสา เรียนรู้กิจกรรมอาชีพที่แบ่งเป็นฐานต่างๆ ถึง 10 ฐาน เช่น ทำขนมลูกชุบ จักสาน นวดเท้าเพื่อสุขภาพ ทำสบู่จากน้ำมันเหลือใช้ ปลูกชีวภาพ ประดิษฐ์เศษวัสดุ และไข่กะทะ เป็นต้น

ทุกเรื่องมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ได้ลงมือทำกันเป็นที่สนุกสนาน อย่างเช่นเรื่องของการทำแผนที่คนดี ก็เป็นตัวอย่างที่ดีในการฝึกให้เด็กๆ ได้รู้จักค้นหาและเรียนรู้ความดีจากคนในชุมชนของตนเอง โดยค่ายนี้ก็ได้ตัวอย่างโครงการแผนที่คนดีที่ทำได้ดีมากๆ จากน้องๆ โรงเรียนวัดบูรณาวาสและโรงเรียนทวีวัฒนา

พอได้เห็นของจริงว่าเราทำกันอย่างไร ก็ถึงเวลาฝึกปฏิบัติจริง เพียงแค่ไม่ถึงชั่วโมงเด็กๆ ทั้งค่ายก็สามารถเสาะหาคนดีจากในค่ายนั้นมาได้ อย่างครบถ้วน แถมบางรายลงรายละเอียดแผนที่เดินดินและเขียนเนื้อหา



ได้เป็นอย่างดี...น่าทึ่งในความสามารถของน้องๆ จริงๆ

ต่อยอดด้วยการเขียนโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะนำไปปรับใช้ในโรงเรียนของตัวเองขึ้นนำเสนอ เหมือนเป็นสัญญาใจที่ทุกคนจะกลับไปสานต่อในโรงเรียนของตัวเองให้เป็นกิจกรรมที่เกิดผลอย่างจริงจัง

ไม่น่าเชื่อ ด้วยเวลาเพียงวันครึ่ง จะทำให้เด็กๆ กลุ่มนี้ คิดค้นโครงการต่างๆ มากมายที่จะกลับไปทำที่โรงเรียนของตัวเอง เพื่อขับเคลื่อนโครงการนี้ในระยะต่อไป

ขยายผลต่อในโรงเรียนเพื่อค้นหาผู้เป็น “ดาว”

“เมื่อเด็กๆ กลับไปคิดทำโครงการที่โรงเรียนต่อตามที่ได้แนวทางจากค่ายนี้แล้ว ก็จะให้เขาส่งโครงการเข้าประกวดในปลายเดือนพฤษภาคมนี้ พอถึงต้นเดือนมิถุนายน ก็จะทราบผลแล้วว่าโครงการของใครได้รางวัล เราก็จะจัดกิจกรรมสุดท้าย คือการจัดนิทรรศการแสดงผลงานโครงการที่ได้รับรางวัลทั้งหมด ที่อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในช่วงกลางเดือนมิถุนายนนี้ก็เป็นอันจบโครงการ” อาจารย์มัณฑนาเล่าให้ฟังถึงกิจกรรมที่เหลือของโครงการนี้

เวลาเพียง 2 วัน กับการเข้าค่ายตัวเข้มให้กับเด็กๆ จากทั้ง 33 โรงเรียนนั้น แม้ว่าจะไม่สามารถรับรองผลได้ว่า

เด็ก ๆ ทุกโรงเรียนจะไปดำเนินโครงการต่อเนื่องได้อย่างที่คณะกรรมการคาดหวัง แต่อย่างน้อยก็คงจะเป็นการจุดประกายให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น ว่าการทำความดีบนพื้นฐานแห่งแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ควรจะเริ่มต้นอย่างไร และจะสานต่อให้เกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมได้อย่างไร

เชื่อว่า อย่างน้อยเมล็ดพันธุ์แห่งความดีก็คงได้รับการป้อนเพาะลงในจิตใจของเด็กๆ ที่เป็นผู้เยาวชนในวันนี้ ให้เติบโตกลายเป็นพลังแผ่นดินที่เข้มแข็งต่อไปในอนาคตได้อย่างแน่นอน



น้องแต้ว-มาริษา มีสันเทียะ (คนกลาง)

น้องกัญญารัตน์ วงศ์สุขสิริเดชา

น้องพรทิพย์ ลายก

ม.6 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์

“แต้วจะเสนอให้ทำโครงการแผนที่คนดีที่โรงเรียน แล้วจะเสนอให้นำขวดพลาสติกที่ใช้แล้ว มาทำเป็นกล่องดินสอ กระดาษต้นไม้เล็กๆ กระปุกออมสิน เพราะได้ไอเดียจากค่ายนี้ เป็นการลดขยะในโรงเรียนด้วย ส่วนวิชาทำไข่กะทะจะไปทำในชุมชนมุมนะนารี วิสาหมญเวลามีงานโรงเรียนค่ะ”



น้องหนึ่ง-หนึ่ง ศรีสวาท น้องจิตรา น้องกนกพร ม.3 โรงเรียนทวิวัฒนา ผู้ทำแผนที่คนดี
“หนูเข้าอบรมโครงการต้นกล้าความดี เขตทวิวัฒนา แล้วได้มีโอกาสไปค้นหาคนดีในชุมชนใกล้ๆ โรงเรียน
เช่นคุณยายสุดซอซบที่สอนทำขนมไทย คุณยายอยากให้ช่วยอนุรักษ์ขนมไทยและมารยาทไทย และอีกหลายๆ
คน ทำให้ได้ข้อคิดว่าจะใช้ชีวิตพอเพียงในวิถีชีวิตประจำวันได้อย่างไร”

อาจารย์ อนงค์ ยุกแผน
น้องเหมียว--วรรณลดา จันทรประเสริฐ ม.6 ประธานนักเรียน
น้องแก้ว-เนตรชนก ประทุมศิริ (เสื้อดำ) ม.6 รองประธานนักเรียน
โรงเรียนศึกษานารี

“หนูจะนำความรู้ที่ได้วันนี้ไปปรับใช้ให้เข้ากับสภาพในโรงเรียน เพราะ
ที่โรงเรียนมีแค่ขายอาหารแล้วมีน้ำมันเหลือเยอะ จะเสนอให้นำน้ำมัน
เหลือจากการทอดมาทำเป็นสบู่ แล้วนำไปขายหารายได้ ซึ่งจะเป็นการช่วย
ลดมลภาวะได้ด้วย”

น้องแบงค์-ณัฐวิทย์ แยมประชา(เสื้อขาว)
น้องแซม-วงศกร พิทักษ์อำไพพันธุ์
ม.5 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม

“ผมจะขยายผลให้พี่ตั้งชุมชน
เศรษฐกิจพอเพียง จะไปอบรมสมาชิกว่า
เศรษฐกิจพอเพียงจะนำไปใช้ในชีวิตครอบ
ครัวได้อย่างไร โดยเน้นเรื่องความประหยัด
มัธยัสถ์ และให้นักเรียนหางานทำช่วงปิด
เทอม ส่วนตัวผมเองก็ช่วยพ่อแม่ขายของที่
ตลาดนัดบ้านแพ้วทุกวันหยุดอยู่แล้วครับ”

ไม่น่าเชื่อ ด้วยเวลาเพียงวันครึ่ง
จะทำให้เด็กๆกลุ่มนี้ คิดค้น
โครงงานต่างๆ มากมาย
ที่จะกลับไปทำที่โรงเรียนของตัวเอง
เพื่อขับเคลื่อนโครงงานนี้ในระยะต่อไป

อาจารย์ พิริยะ เอี่ยมสะอาด
น้องสิทธิชัย รุ่งโรจน์ทวีรัตน์
น้องระพีพัฒน์ ศรีมณฑา (เสื้อขาว)
ม.5 โรงเรียนทวิธาภิเษก

“มาค่ายนี้แล้วประทับใจมาก อยาก
ไปขยายผลให้คนที่ไม่ได้มา ทราบถึงเรื่อง
เศรษฐกิจพอเพียง และการดำรงชีวิตแบบ
พอเพียง โดยจะออกไปอภิปรายหน้าชั้น
เรียนและหน้าเสาธงในตอนเช้าๆ ด้วย และ
ถ้ามีโอกาสก็จะจัดอบรมในเรื่องนี้ด้วยครับ”

น้องพลอย-พลอยไพลิน พลกุล
ม.4 อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

“หนูเรียนนวดกับอาจารย์พรณวดี ซึ่งเป็นอาจารย์สอนนาฏศิลป์ เพราะเห็น
ว่าน่าสนใจ พอนวดได้ก็ช่วยเหลือกิจกรรมโรงเรียนหลายครั้งแล้ว เช่นมีชาวต่างชาติ
มาเยี่ยมโรงเรียน ก็ไปนวดทำให้เขา กลับไปนี่หนูก็จะไปสอนนวดให้เพื่อนๆด้วย ส่วน
คุณพ่อคุณแม่หนูก็นวดให้อยู่แล้วค่ะ”



ศ.กীরติ บุญเจือ

ผู้ใช้ปรัชญา สร้างความสมานฉันท์



ในบรรดาสมาชิกสภานิติบัญญัติชุดปัจจุบัน ซึ่งได้รับการคัดสรรจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาตินั้น ต้องยอมรับว่าล้วนเต็มไปด้วยผู้ชำนาญการในทุกแวดวง แต่มีท่านหนึ่งที่ได้รับการแต่งตั้งมาโดยที่เจ้าตัวก็ไม่คาดคิดมาก่อน เพราะเป็นอาจารย์มาทั้งชีวิต แต่เมื่อได้รับการแต่งตั้ง ก็รับอาสาทำงานอย่างเต็มที่

ศาสตราจารย์กীরติ บุญเจือ คือผู้ที่เราจะสนทนากับในฉบับนี้

จากลูกผู้ใหญ่บ้านสู่บัณฑิตปรัชญาคนแรกของไทย อาจารย์กীরติ เป็นลูกผู้ใหญ่บ้าน ที่บ้านเกาะใหญ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผังตรงข้ามศูนย์ศิลปาชีพบางไทรในปัจจุบัน เรียนเก่งมาตลอดจนครูวางใจให้คุมและตรวจการบ้านนักเรียนทั้งชั้นแทนครู และเป็นตัวเตอรืกับเพื่อนๆ แทนครู จนอยากเป็นครูที่รอบรู้เหมือนครูวิเชียร วรรณการบ้าง

แต่ชีวิตผกผัน ครอบครัวตกต่ำไม่มีเงินส่งเรียน โชคดีเจอบาทหลวงชวนบวช จึงตัดสินใจบวชและได้เรียนฟรีในโรงเรียนดาราสมุทรศรีราชา แล้วไปต่ออัสสัมชัญศรีราชา จนได้ไปเรียนปรัชญาและศาสนศาสตร์ที่อิตาลี จนกลายเป็นบัณฑิตไทยคนแรกที่จบปรัชญาจากอิตาลี

กลับมาเมืองไทย เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสอยู่ 8 ปี เนื่องกับการสอนในรูปแบบ จึงหาทางไปเรียนต่ออักษรศาสตร์ที่จุฬาฯ จน ดร.วิทย์ วิชาเวชชวนร่วมสอนปรัชญา และเริ่มตั้งภาควิชาปรัชญา โดยสอนเกือบทุกวิชา สอนอย่างมั่นใจในอารมณ์ “รู้แค่นี้ก็สอนแค่นั้น ต่อไปจะดีขึ้นเอง เราทำเป็นคนแรก มันท้าทายดี ไม่ต้องเปรียบเทียบกับใคร ใครมาทำภายหลังเราจะต้องทำให้ดีขึ้นไปเองแหละ”

อาจารย์กীরติสอนจนเกษียณ มีลูกศิษย์เป็นอาจารย์สอนปรัชญาอยู่ทั่วประเทศ เขียนและพิมพ์หนังสือปรัชญาไปกว่า



50 เล่ม ข้อเขียนบทความอีกนับไม่ถ้วนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แม้ปัจจุบันก็ยังใช้เวลาเท่าที่มีเขียนหนังสือวิชาการต่อไปอย่างมีความสุข

และสุดยอดของการเป็นนักวิชาการก็คือ การได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์และเป็นราชบัณฑิต เป็นคนบดคั้นปรัชญาและศาสนศึกษา เปิดสอนถึงระดับปริญญาเอก และล่าสุดคือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ปัจจุบันอายุ 78 ปี มีความสุขกับครอบครัวที่อบอุ่น เมื่อคราวอายุครบ 6 รอบหรือ 72 ปี อาจารย์จึงรวบรวมเนื้อหาเด่นๆจากหนังสือปรัชญาที่ท่านเขียนทั้งหมดมารวมไว้ในหนังสือชื่อ “อัตปรัชญาอนุสรณ์” อันนับเป็นสุดยอดหนังสือปรัชญาเล่มหนึ่ง

เมื่อฟาลิซิติให้ต้องมาทำเรื่องสมานฉันท์

เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านจึงรับหน้าที่ที่จะนำปรัชญาอันเป็นวิชาที่ท่านรักที่สุดมาทำประโยชน์แก่ส่วนรวมให้ได้ ด้วยการเป็นประธานอนุกรรมการการسامัญคุณธรรมและจริยธรรม พร้อมกับการเป็นรองประธานกรรมการการسامัญศาสนา จริยธรรม ศิลปะ และวัฒนธรรม และล่าสุดคือรองประธานกรรมการวิสามัญศึกษาและส่งเสริมการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักการเมือง ข้าราชการ และประชาชน

หน้าที่ดังกล่าวดูซับซ้อนด้วยชื่อที่ยาวเป็นวาแต่เมื่อสอบถามจนชัดเจนแล้ว หน้าที่โดยสรุปก็คือ

“การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมตามนโยบายของรัฐ แล้วก็สร้างเอกสารเพื่อการเผยแพร่ เสร็จแล้วก็แจกจ่ายเอกสาร ส่วนอนุกรรมการวิสามัญ มีหน้าที่ส่งเสริม คือการที่กลุ่มต่างๆ สร้างคำสอนขึ้นมาเอง ต่างคนต่างทำ ทางสนช.ก็เป็นห่วงว่า เมื่อต่างคนต่างทำ จะมีอะไรที่จะสมานฉันท์กันได้ไหม จึงต้องศึกษาหาคำสอนร่วม เพื่อที่จะเอาไปเผยแพร่ให้กลุ่มต่างๆ เข้าใจร่วมกัน เพื่อให้เกิดสมานฉันท์ ถ้าปล่อยไว้เฉยๆ หวังว่าจะเกิดเองคงยาก”

เชื่อมโยงเครือข่ายคุณธรรมทั่วประเทศ

ฟังดูน่าสนใจ แต่จะเชื่อมโยงยังไงนั้น อาจารย์ก็อธิบายความให้ฟังว่า เท่าที่ได้รับข้อมูลมาเครือข่ายคุณธรรมในความดูแลของศูนย์คุณธรรม ก็มีอยู่ประมาณ 300 เครือข่าย ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร.) ก็มีกลุ่มที่เรียกว่า 84 เครือข่าย ซึ่งความจริงตอนนั้นก็ขยายออกไปเป็น 200 กว่าเครือข่ายแล้ว รวมกันแล้วก็มียกกว่า 500 เครือข่าย ต่อมาก็เป็นกลุ่มทางศาสนาที่ต้องเชิญมาศึกษาคำสอนร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นพุทธ คริสต์ อิสลาม นิกายใดๆ แม้แต่คนที่ไม่นับถือศาสนาใดๆ เลยก็ตาม

“เราจะเริ่มจากฐานปรัชญา ก่อน เพื่อไปสู่การหาคำสอนร่วมกัน ต้องเริ่มต้นมองที่คุณธรรมของความเป็นคนก่อน เพราะทุกศาสนาย่อมสอนศีลธรรมแห่งความเป็นคนด้วยกันทั้งนั้น

ทางสนช.ก็ป็นห่วงว่า

เมื่อต่างคนต่างทำ

จะมีอะไรที่จะสมานฉันท์กันได้ไหม

จึงต้องศึกษาหาคำสอนร่วม

เพื่อที่จะเอาไปเผยแพร่

ให้กลุ่มต่างๆ เข้าใจร่วมกัน

เพื่อให้เกิดสมานฉันท์

ถ้าปล่อยไว้เฉยๆ

หวังว่าจะเกิดเองคงยาก

ต่างสอนกันตามความเชื่อและประเพณีของแต่ละศาสนา เมื่อเราจะหาความเหมือนในต่างศาสนาต้องเอาปรัชญามาจับ คนตีแบบพุทธเป็นอย่างไร คนตีแบบอิสลามเป็นยังไง และคนตีแบบคริสต์เป็นยังไง ชาวฮินดู ชาวซิกข์ก็เหมือนกัน ให้ผู้เชี่ยวชาญทุกศาสนาอธิบายคำสอนตามความศรัทธาของแต่ละศาสนา ก็จะมีคำสอนคุณธรรมจริยธรรมของทุกศาสนา บนพื้นฐานร่วมของคุณธรรมจริยธรรมแห่งความเป็นคน เมื่อทำเสร็จแล้ว ก็พิมพ์เผยแพร่แจกไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วประเทศ

เมื่อทำได้เช่นนี้ ก็หวังว่า ความสมานฉันท์จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติทั่วแผ่นดิน”

บันไดสามขั้นสู่ความสมานฉันท์ร่วมกัน

จากการมองปัญหาโดยเอาปรัชญาเป็นตัวตั้ง ทำให้เห็นการทำงานในมิติของอาจารย์กิริติ เป็นเหมือนบันไดสามขั้น คือ

ระดับที่ 1 ทุกคนจะต้องรู้ร่วมกัน ศึกษาร่วมกันถึงคุณธรรมจริยธรรมแห่งความเป็นคน เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์

ระดับที่ 2 เพิ่มคำสอนของแต่ละศาสนาลงไปให้คุณธรรมจริยธรรมแห่งความเป็นคน ใส่เข้าไปให้เต็มที เป็นการเพิ่มคุณค่าร่วมของความเป็นไทย ทำให้มีความหลากหลายที่มีคุณค่า เมื่อเป็นอย่างนี้จะทำให้คุณธรรมจริยธรรมของเราสวยงามสมบูรณ์แบบ เพราะความหลากหลายจากหลายๆ ศาสนามาร่วมกันประดับเพิ่มพูนคุณค่าให้กับชาติของเรา

ระดับที่ 3 เป็นระดับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ เด็กเยาวชน วัยหนุ่มสาว และวัยผู้ใหญ่ แต่ละกลุ่มจะมีคุณธรรมเฉพาะกลุ่ม เมื่อเขาเป็นเด็กก็อบรมแบบเด็ก เมื่อเป็น





การทำคู่มือเหล่านี้ เป็นเพียงแค่คู่มือ แท้จริงๆ ต้องลงไปอบรม ถึงสถานศึกษา ต้องไปให้ถึง หลักสูตรการศึกษา เราไปเน้นเตรียมหลักสูตรของเรา เพื่อให้เขาออกไปทำงาน แต่ว่าเขาขาดมากๆ ในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม

หนุ่มสาวก็อบรมแบบหนุ่มสาวเมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็อบรมให้มีคุณธรรมแบบผู้ใหญ่ ไม่ว่าคุณจะมีอาชีพใด ก็ต้องมีคุณธรรมในอาชีพนั้นๆ เช่นเป็นพ่อค้าชาวพุทธก็ต้องมีคุณธรรมแบบพ่อค้า เป็นพ่อค้าชาวมุสลิมก็ต้องมีคุณธรรมแบบมุสลิม

“เราจะพยายามทำให้ได้มากที่สุด เมื่อหมดอายุสภานี้เราก็จะทิ้งเอกสารไว้เป็นผลงาน เมื่อสภาชุดใหม่มา ถ้าเขามาโดยสำนักในหน้าที่ เขาก็ต้องดูว่าเราทำอะไรไว้บ้าง ก็คงเอาของเราไปทำต่อ หรือถึงแม้เขาไม่ทำต่อก็ไม่ต้องคิดมาก อย่างน้อยเราก็ทำของเราเต็มที่แล้ว”

อาจารย์กิริติ เชื่อว่าภายใน 2 เดือนข้างหน้า คงจะมีคู่มือสอนคุณธรรมจริยธรรม บนพื้นฐานร่วมของคุณธรรมจริยธรรมแห่งความเป็นคนออกมาให้เห็นกันได้บ้าง

คู่มือคุณธรรมตามอาชีพ เพื่อพัฒนาคน

อาจารย์กิริติ เล่าความคิดในการขยายผลการใช้หลักปรัชญาสร้างคุณธรรมมาตามลำดับชั้น จนถึงระดับละเอียดแยกย่อยจนถึงคุณธรรมตามอาชีพ ซึ่งจะเป็นเหมือนกับการวางรากฐานสำคัญให้กับสังคม ได้มีหลักยึดโยงและมีภาพที่ชัดเจนว่า คุณธรรมจริยธรรมที่ควรจะเป็นในวิชาชีพทั้งหลายนั้น ควรจะมีกรอบ กติกา มารยาทเป็นอย่างไร

“กลุ่มเป้าหมายอาชีพนั่น ควรกำหนดเลย แล้วหาคนมาทำ อาชีพมีเป็นร้อยอาชีพ ข้าราชการก็ต้องมีชุดหนึ่ง ครูก็ต้องมีชุดหนึ่ง อย่างตำรวจก็ควรจะต้องแบ่งเป็นตำรวจชั้นผู้น้อยชุดหนึ่ง ชั้นกลางมีคุณธรรมที่เหมาะสมอีกชุดหนึ่ง และผู้ใหญ่ระดับผู้บังคับบัญชาก็ควรมีคุณธรรมที่เหมาะสมอีกชุดหนึ่ง อย่างผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แม้จะมีคนเดียวแต่ก็มีความสำคัญ ควรจะทำให้เขา ถ้าเราทำได้

การทำคู่มือเหล่านี้ เป็นเพียงแค่คู่มือ แต่จริงๆ ต้องลงไปอบรมถึงสถานศึกษา ต้องไปให้ถึงหลักสูตรการศึกษา เราไปเน้นเตรียมหลักสูตรของเราเพื่อให้เขาออกไปทำงาน แต่ว่าเราขาดมากๆ ในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม สิ่งนี้คือเรื่องที่เราจะต้องให้หลักสูตรการศึกษาแบบใหม่ ต้องคุยกับทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาคนให้ได้ทุกด้าน ให้เขาพร้อมไปประกอบอาชีพในฐานะที่เป็นคน ไม่ใช่แค่เครื่องจักร

เรามีงบประมาณมากมายเพื่อสร้างถนนหนทาง และอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับบ้านเมืองที่ทันสมัย แต่มันจำเป็นต้องมีงบอีกตัวหนึ่งเพื่อสร้างคนให้ทันสมัยด้วยเหมือนกัน ซึ่งตอนนี้จะเลยกันมานาน เราต้องพัฒนาความเป็นคน เมื่อพัฒนาความเป็นคนได้แล้ว ก็พัฒนาตามแบบพุทธ คริสต์ อิสลาม ที่สุดก็พัฒนาเขาตามอาชีพ

ต้องมีหน่วยงานที่จัดอบรมคนตลอดเวลา หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้จะเกิดขึ้นได้ ก็ต้องมีงบประมาณจากรัฐบาล มาสนับสนุน จะมัวแต่หาคนเสียสละทำไมทันแน่

เรื่องการอบรมคนนี้ มันต้องมี เราอยู่ในยุคหลังนวยุคแล้ว (Post Modern) มันต้องประสานกันทุกด้าน จะมองเฉพาะด้านเดียวอีกไม่ได้แล้ว ทำได้แค่นี้ก็ทำไปเรื่อยๆ ไม่สามารถบอกได้ว่าแค่นี้พอ มันจะต้องมีคนมาทำต่อไปเรื่อยๆ ตราบใดที่ประเทศไทยยังอยู่ พุดง่ายๆ จนวินาทีสุดท้ายของประเทศไทย”

อาจารย์กิริติ เสริมความมั่นใจในสิ่งที่กำลังทำอย่างง่ายๆ สบายๆ ไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องที่เคร่งเครียด แต่ก็มุ่งมั่นทำด้วยจิตใจที่ไม่ย่อท้อ แต่มุ่งมั่นบนพื้นฐานของผู้มีดวงตาเห็นธรรมแล้ว

นี่คือการกิจสำคัญที่สุดในชีวิตของผู้ที่ทั้งชีวิตพอใจกับการสอนปรัชญา และเชื่อมั่นศรัทธาในวิชาปรัชญา ว่าเป็นฐานสำคัญของทุกวิชาชีพ และเชื่อมั่นว่าปรัชญาจะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในชาติได้อย่างแน่นอน



ความประทับใจจากนิोजิ

ความประทับใจของข้าพเจ้ามีมาก เขียนจริงๆคงเป็นเล่มหนังสือ แต่ก็คงจะซ้ำๆซากๆกับท่านอื่นที่ได้ร่วมเดินทางไปดูงานมูลนิธิพุทธฉือจี้ที่ได้วันด้วยกัน ข้าพเจ้าขอสรุปเฉพาะประเด็นหลักว่า

1. ประทับใจในหลักการ “พูดจริงทำจริง...พูดได้อย่างที่ทำและตั้งใจทำอย่างที่ทำ”
2. ความจริงใจต่อกัน ซึ่งปรากฏบนใบหน้ายิ้มแย้มเต็มใจและไม่อดอดในการให้ความร่วมมือเอื้ออาทร
3. คำขวัญของผู้เริ่มมีมากที่ใช้ได้กับคนทุกชาติทุกภาษาและทุกศาสนา ตลอดจนลัทธิความเชื่อที่มุ่งสร้างคนดีมีคุณธรรม กระผมจึงขอคัดเลือกมาปกรรทเป็นพากษ์ไทยด้วยแรงศรัทธาเป็นแรงบันดาลใจ ดังต่อไปนี้



Over time, we can Build great character,
Achieve great success, And cultivate great virtue.

เพียรไว้เกิด เกิดนิสัย
สำเร็จใน คุณธรรม

Use wisdom to contemplate the meaning of life.
Use resolve to organize the time you are given.

ความหมายชีวิต ประสิทธิ์คู่ รัปรีชา
เวลาชีวิต ประสิทธิ์ผล บนจิตแกร่ง

When walking, as we step one foot forward, we lift the other foot up.
In the same way, we should let go of yesterday and focus on today.

หากจะเดิน เชิญยกเท้า ก้าวจากที่
เหมือนวันนี้ พึงละทิ้ง สิ่งวันวาน

The future is an illusion, the past is a memory.
Hold on to the goodness that is in our heart at this present moment
and take care to fulfill the duties that we have at hand.

อนาคตหรือ คือภาพลวง
อดีตเพียง เสียงท่วงดิง
อิงวันนี้ ทำหน้าที่ ดีสุดเคย

Transient though life may be, One's contributions will live on;
As love known no boundaries, Its spirit will always remain.

แม้ชีวิต อนิจจัง ดังภาษิต
รักสนิท มิตรแท้ แน่สุชาวดี

Life is impermanent. It exists in the space of a breath.
Life ends when the breathing stops. We must cherish every moment.

ชีวิตหนอ พอผ่านครบ จบสังขาร
เมตตาธาร ห่อนผ่านพ้น จนสุชาวดี

Our future accomplishments are determined entirely by
how every second in our life is put to use.
The future is the culmination of many “nows”.

จะสำเร็จ การใด ในภพหน้า
ขึ้นกับว่า ทำวันนี้ ดีแค่ไหน

คัดจาก Jing Si Aphorism

โดย ศ.กิริติ บุญเจือ

สนช.และประธานอนุกรรมการจริยธรรม



โทรทัศน์สีขาว



ที่ใกล้เป็นจริง?

กระแสความตื่นตัวเรื่องของโทรทัศน์สี หรือโทรทัศน์สีขาวเริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเกิดกรณีการยึดคืนสัมปทานของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2550 ที่ผ่านมา

ไอทีวี เป็นสถานีโทรทัศน์ในระบบยูเอชเอฟ (UHF) ที่เริ่มต้นด้วยการประกาศตัวเป็นสถานีฟรีทีวีที่เน้นรายการที่มีสาระประโยชน์ร้อยละ 70 และรายการบันเทิงร้อยละ 30 โดยเอกชนผู้ประมูลได้เสนอค่าตอบแทนแก่รัฐ ทั้งในรูปแบบสัมปทาน และค่าตอบแทนจากส่วนแบ่งรายได้ในอัตราที่สูงลิ่ว ซึ่งในความเป็นจริงไม่น่าจะเป็นไปได้

แล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่ไอทีวีถูกปรับเปลี่ยนสัดส่วนของรายการ เพื่อบรรจุรายการบันเทิงมากขึ้นเพื่อหารายได้ (รู้กันดีว่ารายได้จากสถานีโทรทัศน์มาจากรายการบันเทิงทั้งสิ้น) ให้พอกับค่าใช้จ่าย แถมมาเจอเรื่องวิกฤตต้มยำกุ้งทำให้

ขาดทุน เกิดหนี้ท่วม ไม่มีเงินจ่ายค่าสัมปทาน สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรีในฐานะคู่สัญญา จึงจัด

มาตรการเด็ดขาดปรับหนี้จนค่าปรับขึ้นถึงระดับแสนล้านบาทในที่สุดเมื่อรู้ว่ายังไงสถานีแห่งนี้

ก็ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้อย่างแน่นอน การยึดคืนสัมปทานจึงเกิดขึ้น

เหตุการณ์จากนี้ต่อไป สถานีใหม่ในชื่อไอทีวี จะเดินไปทางไหน ก็คงจะเป็นเรื่องที่

สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรีในฐานะเจ้าของสัมปทานคงจะต้องสรรหาเอกชนรายใหม่เข้ามารับ

หน้าที่บริหารสถานีแห่งนี้ต่อไปตอนนี้อยู่ในสภาพที่กรมประชาสัมพันธ์มาช่วยเป็นพี่เลี้ยง

ให้ในระยะหนึ่งเท่านั้น

สถานีโทรทัศน์จะเปิดอีกนับสิบนับร้อยแห่ง

ความจริงหนึ่งที่ยังไม่มีใครแพร่หลายนักก็คือ ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบัน คลื่นความถี่สำหรับการออกอากาศสถานีโทรทัศน์นั้น จะไม่ถูกจำกัดอยู่เพียง 5-6 สถานีเช่นทุกวันนี้อีกต่อไป ในต่างประเทศ แม้เทคโนโลยีในยุค 10-20 ปีที่ผ่านมา ก็ยังสามารถออกอากาศได้เป็นนับสิบนับร้อยช่อง ผ่านช่องทางต่างๆ มากมาย รวมทั้งผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต

ยิ่งมีเทคโนโลยีใหม่ ในการแบ่งซอยย่านความถี่ให้ละเอียดยิ่งขึ้น ความเป็นไปได้ในการเปิดสถานีโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอีกนับสิบนับร้อยแห่งในอนาคตอันใกล้ จึง

เป็นสิ่งที่นักสื่อสารมวลชนจับจ้องกันอย่างตาไม่กระพริบ

นั่นหมายถึง ตลาดการสื่อสารมวลชนจะเปิดกว้างขึ้นอย่างมหาศาล การผูกขาดโฆษณาอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้จะหายไป แนวโน้มโฆษณาจะต้องเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ เจกเช่นเดียวกับในยุคที่ป้ายทะเบียนรถแท็กซี่ในกรุงเทพฯ เคยมีราคาเป็นล้านบาทต่อคัน จนวันหนึ่งเปิดแท็กซี่เสรี ราคาป้ายทะเบียนจึงเป็นศูนย์ไปได้ในเวลาไม่กี่เดือน หรืออย่างโทรศัพท์บ้านที่เครื่องหนึ่งราคาเป็นแสนเมื่อสัก 20 ปีก่อนเดี๋ยวนี้ติดตั้งฟรี แถมโปรโมชั่นอีกสารพัดก็ยังมีย นี่คือนวัตกรรมตามมหาลงทำลายระบบผูกขาดได้

เพียงแต่รอให้มีการสรรหาคณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่แห่งชาติ (กลทช.) ประสพความสำเร็จก่อนเท่านั้น



สถานีโทรทัศน์สีขาวที่ควรจะเป็น

ภาพของโทรทัศน์สีขาว ดูจะเป็นภาพในฝัน เพราะปัญหาเรื่องคุณภาพของรายการโทรทัศน์เมืองไทยคล้ายปัญหาไก่กับไข่ เอเยนซีโฆษณา มักบอกว่าคนชอบดูละครน้ำเน่า เกมโชว์ไร้สาระก็เลยระดมโฆษณาสู่รายการเหล่านั้น แต่คนดูก็บอกว่า มีแต่รายการน้ำเน่า รายการที่มีสาระดูแทบไม่เจอ

บทเรียนที่จากสถานีไอทีวี คือ สัจธรรมที่บอกให้เราว่าการทำรายการคุณภาพนั้นทำได้แต่ต้องมีเงินทองมาหล่อเลี้ยง เพื่อให้ทุกกระบวนการในระบบโทรทัศน์ได้โดยไม่ต้องปากกัติดินถีบจนเกินไปนัก

ผู้คนที่เบื่อรายการละครน้ำเน่า และเกมโชว์ไร้สาระจึงร้องหารายการคุณภาพที่เสริมทั้งภูมิปัญญาและประเด็นคุณธรรม อาจารย์หมอบระเวศ วะสี ราชภัฏวชิรเวศน์ เคยเสนอไว้หลายครั้งถึงแนวคิดในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ในรูปแบบใหม่ จะเป็นโทรทัศน์สีขาว ในความหมายว่า มีแต่รายการสร้างสรรค์ รายการเสริมสร้างคุณธรรม รายการส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้ทำความดี ถ้าเป็นละครก็เป็นละครส่งเสริมคุณธรรม โดยรัฐต้องสนับสนุนในทุกเรื่องโดยเฉพาะเรื่อง “ทุน”

ถามว่า เป็นเรื่องไกลตัวเกินไปหรือ

ไม่ สำหรับความคิดนี้ ตอบได้เลยว่าไม่ เพราะเมื่อคำนึงถึงศักยภาพของผู้ผลิตคนไทยนั้น เป็นที่ยอมรับไม่เพียงแต่ในระดับภูมิภาค แต่เป็นระดับโลกก็ว่าได้ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ในแวดวงภาพยนตร์นั้น คนไทยไม่เป็นรองใคร รายการสารคดีดีๆ อย่างเส้นทางสายใหม่นั้นสู้กับเนชั่นแนลจีโอกราฟิกได้อย่างสบาย ละครซิทคอมดีๆ อย่าง “บางรักซอย 9” หรือ “สามหนุ่มสามมุม” ก็ได้รับความนิยมต่อเนื่องยาวนาน รายการข่าวที่ดีๆ ก็มีให้เห็นกันอยู่ เรียกว่าทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ไม่เป็นรองใคร ขาดก็แต่ทุนเท่านั้น หากรัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้เปิดสถานีโทรทัศน์สีขาวอย่างจริงจัง ก็จะเป็นการเปิดมิติใหม่ของการรับข้อมูลข่าวสารอย่างแท้จริง

ต้าอ้าย-สถานีโทรทัศน์ตัวอย่าง

ต้าอ้าย น่าจะเป็นตัวอย่างได้ดีในเรื่องนี้ เพราะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่น่าเสนอแต่เรื่องราวดี ๆ ในสังคมได้วัน ต้าอ้ายถือกำเนิดจากมูลนิธิพุทธฉือจี้ ซึ่งเป็นองค์กรบำเพ็ญประโยชน์ที่ใหญ่ที่สุดในไต้หวัน มีสมาชิกกว่า 5 ล้านคน ที่พร้อมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของมูลนิธิทุกรูปแบบ ต้าอ้ายเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ไม่มีโฆษณา ทุนดำเนินการทั้งหมดมาจากเงินบริจาคและเงินทุนหนึ่งในสี่ก็ได้มา



ปีที่ผ่านมา ต้าอ้ายได้รับการโหวตจากชาวไต้หวันให้เป็นสถานีโทรทัศน์บ่อนักที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตมากที่สุด

จากการรีไซเคิลขยะ ที่อาสาสมัครทั่วประเทศช่วยกันแยกขยะและขายนำรายได้มาจุนเจือสถานีดังกล่าว

ต้าอ้าย ปัจจุบันเปิดอยู่ 2 ช่องและกำลังจะเปิดเพิ่มอีก 2 ช่อง ถ่ายทอดผ่านดาวเทียมทั้งภาษาจีนและอังกฤษสู่ทั่วโลก ทุกรายการมีแต่มีเนื้อหาดีมาดำเนินการ ทันสมัยทั้งเทคโนโลยีและเทคนิคการถ่ายทำ มุมกล้องที่น่าประทับใจ และสคริปต์ที่จับใจผู้ชม ครอบคลุมทั้งข่าว ละคร การ์ตูน สารคดี และการถ่ายทอดสดกิจกรรมดี ๆ จากสมณารามทุกเช้า อันถือเป็น ศูนย์รวมจิตใจของชาวฉือจี้ทั่วโลก

ปีที่ผ่านมา ต้าอ้ายได้รับการโหวตจากชาวไต้หวันให้เป็นสถานีโทรทัศน์ช่องที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตมากที่สุด

นี่คือภาพของโทรทัศน์สีขาวที่ชัดเจนแห่งหนึ่ง

ดังนั้น หากจะตั้งสถานีโทรทัศน์สีขาวในเมืองไทย จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่รัฐน่าจะได้นิยมนำเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาเป็นเรื่องเร่งด่วนอีกเรื่องหนึ่ง เพื่อให้สถานีโทรทัศน์สีขาว ได้ทำหน้าที่สอดคล้องกับการเร่งฟื้นฟู “คุณธรรม” ให้กับสังคมประเทศชาติที่รัฐบาลนี้ถือเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ต้องเร่งรีบดำเนินการอยู่แล้ว

หากการเสริมสร้าง “คุณธรรม” ให้กับคนทุกหมู่ในชาติ ได้รับการเสริมหนุนด้วยการเผยแพร่ผ่านโทรทัศน์ช่องใหม่ดังกล่าว จะทำให้ภารกิจสำคัญนี้เกิดผลและขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ฝันนี้ จึงเป็นฝันที่ใกล้เป็นจริงอย่างแน่นอน



มาเขียนแบบ

เด็กฟรุ้งกันเถอะ

หลังจากคุณยายใช้โปรแกรมอีเมลเ็นคุยกับหลานสาวสุดรัก ก็เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่สหรัฐอเมริกาทำให้คุณยาย คลายเหงาได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ติดต่อคุณยายหลานได้ดังใจตอนนี้คุณยายก็กลายเป็นนักเีตวัยเด็ก ก็ใช้การเีตถ่ายทอดกูบิณณไทยไปสู่โลกไซเบอร์อย่างน่ารัก

เีตคุณยาย ติดตามการเีตของยายหลานกูบิณณต่อไปได้ ณ บัดนี้
kunyai.com@gmail.com



หนูเหม่ม: สวัสดีค่ะคุณยาย ได้ข่าวว่าประเทศไทยเจอภัยทั้งเหนือ กลาง ได้เลยเหอคะฟังข่าวทางนี้แล้วเป็นห่วงจัง **ยาย:** ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงๆนะ เพียงแต่มันมาประดังในเวลาเดียวกัน อย่างหมอกควันทางภาคเหนือก็เกิดจากไฟป่า น้ำเ็น่าปลาตายก็เกิดอยู่เรื่อยๆเวลาน้ำแล้ง แล้วเหตุการณ์ทางใต้ก็เกิดต่อเนื่องมาเป็นปีแล้ว

หนูเหม่ม: ตอนนีเปิดเทอมแล้ว เด็กๆในกรุงเทพฯคงเที่ยวกันสนุกเหมือนเคยสินะคะ

ยาย: ถ้าเป็นพวกเรียนมหาวิทยาลัยแล้ว ก็คงจะเป็นยังนั้นแหละ ส่วนใหญ่ก็ออกเที่ยวกัน ส่วนน้อยก็มีบ้างไปทำค่ายอาสา แต่ถ้าเป็นเด็ก ม.6 ก็รำเเคร่งกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยพวก ไอเน็ต เอนเ็ตนี่

แหละ เีตวัยนี้ยายตามไม่ทัน วุ่นวายดีแท้ ถ้าตัวว่านั้นก็เ็นแหละ เรียนกวดวิชากันแทบทุกวิชาก็ว่าได้

หนูเหม่ม: ดูแล้วก็แปลกนะคะ ที่แอลเอนี้ไม่เห็นพวกเด็กๆ เขาต้องเรียนกวดวิชาแบบบ้านเราเลย หนูว่าวัฒนธรรมกวดวิชานี้ น่าจะกลายเป็นเอกลักษณ์ของบ้านเราไปแล้วละมังคะ

ยาย: นั่นสิ ยายก็เ็นอยากเห็นเด็กๆไปเรียนกวดวิชากันเหมือนเ็นแพชั่นนะ แต่จะว่าไป เรียนกวดวิชาเพื่อให้ได้สอบเข้า ก็ยังดีกว่าไปมั่วสุมกันตามศูนย์การค้า แล้วก็แต่งตัวเีตวกันแบบไม่มียางอาย ติดค่านิยมฝรั่งไปหมด

หนูเหม่ม: คุณยายคะ ตอนที่หนูอยู่เมืองไทย หนูก็เ็นด้วยกับคุณยายนะคะ ว่า

เด็กวัยรุ่นบ้านเราทำตัวไม่ค่อยมีสาระเท่าไร เพราะหลงใหลวัฒนธรรมตะวันตก แต่พอหนูมาอยู่ที่นี่เข้าปีที่สองแล้ว หนูถึงรู้ว่าวัฒนธรรมตะวันตกที่ดๆก็มีนะคะแต่วัยรุ่นบ้านเรา ไม่เ็นทำตามกันเลย

ยาย: เหอจะจั้นหนูต้องเล่าให้ยายฟังบ้างแล้วละยายจะได้อัปเดตข้อมูลตัวเองเหมือนกัน

หนูเหม่ม: คืองี้คะ วัฒนธรรมตะวันตกที่หนูชื่นชมก็คือเรื่องของการดูแลรับผิดชอบตัวเอง เ็นละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของคนเ็น ตรงเวลาและรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง เ็นใหม่คะ เรื่องพวกนี้เ็นสำคัญต่อการเีตชีวิตครอบครัวทั้งนั้นเลย

ยาย: ก็จริงของหนูนะ น่าเสียดายนะที่



เด็กๆ บ้านเราปล่อยเวลาช่วงวัยรุ่นไปกับสิ่งมอมเมา และเรื่องไร้สาระเยอะจริงๆ

หนูแฮมมิ่ง: อย่างเรื่องการรับผิดชอบตัวเองนะคะ เหมือนกับเป็นนักศึกษาสังคมเลยนะคะว่าเมื่อคุณอายุครบ 18 ปีแล้ว คุณต้องดูแลตัวเองได้ ด้วยการที่พวกเขาจะออกมาหาห้องเช่าอยู่กัน แล้วออกหางานทำทั้งเพื่อเลี้ยงชีพแล้วก็หาทุนเรียนหนังสือด้วย

ยาย: เป็นอย่างนี้กันทุกบ้านเลยหรอหนู

หนูแฮมมิ่ง: ก็เป็นส่วนใหญ่นะคะ เพราะเขาถือว่าอายุ 18 ปีแล้ว เป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาจะหางานทำกันเป็นเรื่องปกติ ที่จะเที่ยวเล่นก็มีบ้าง แต่ต้องเป็นเวลาหลังเลิกงาน หรือวันหยุดนั้นแหละคะ แล้วงานก็มีให้ทำสารพัดเลยคะ ไม่ว่าจะเป็นพนักงานเสิร์ฟ เดินเอกสาร ส่งอาหาร พนักงานขายของ ล้างจาน เรียกว่ามีงานอะไรเขาทำได้หมด แล้วก็ไม่มีใครเห็นเป็นเรื่องต่ำต้อยเลยนะคะ

ยาย: แล้วเขาไม่ต้องเรียนกวดวิชากันหรอใจจะหนู

หนูแฮมมิ่ง: หนูไม่เห็นมีเลยนะคะ อาจจะมีก็ได้แต่คงน้อยมาก เพราะเขาไม่ได้มีค่านิยมที่จะต้องเรียนวิศวะหรือแพทย์หรือโรงเรียนนายร้อย จนกลายเป็นอาชีพในฝันอย่างบ้านเรา เรียนอะไรก็ได้ที่เราชอบ จบออกมาทำงานเงินเดือนก็ไม่ได้แตกต่างกันมากมายอย่างบ้านเรา

ยาย: คำตอบของหนูประโยคเดียวนี้ เปิดประเด็นปัญหาในบ้านเราได้หลายเรื่องเลยเชียวนะหนู

หนูแฮมมิ่ง: หนูว่าเป็นเพราะวัฒนธรรมเขาแข่งด้วยนะคะ พ่อแม่เองก็สนับสนุนให้ลูกออกมาเผชิญโลก แม้ว่าความอบอุ่นในครอบครัวอาจจะไม่มากเหมือนกับบ้านเรา แต่เมื่อทุกคนถูกสอนให้รู้จักช่วยตัวเอง เขาก็จะไม่เป็นลูกแห่ง ติดพ่อแม่อย่างที่เห็นกันในเมืองไทยหรอกคะ

แม้ว่าเขาจะดูเหมือนเสรีในเรื่องเพศ แต่เพื่อนชาวอเมริกันส่วนใหญ่ที่หนูรู้จัก เขาก็คบกันเป็นแฟนทีละคน ไม่มีกิ๊กเยอะเยอะอย่างบ้านเราเลยนะคะ ถ้าเขาถูกใจกัน เขาก็คบหากันเป็นคู่ ๆ อยู่กินกันอย่างเปิดเผย หากอยู่กันได้เขาก็แต่งงานกัน หากอยู่กันไม่ได้เขาก็เลิกรากันไป ดูแล้วปัญหารุ่นเรื่องการท้อง การแท้งอะไรนี้มีน้อยมากเลยนะคะคุณยาย



วัฒนธรรมตะวันตก

ที่หนูชื่นชอบก็คือเรื่องการ

ดูแลรับผิดชอบตัวเอง

ไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

ของคนอื่น ตรงเวลา

และรับผิดชอบต่อหน้าที่

ของตัวเอง

ยาย: ก็นี่แหละที่ยายเคยคุยกะหนูก่อนไปอยู่เมืองนอกไงว่าให้ดูสิ่งดีของเขาเป็นตัวอย่าง แต่ไม่จำเป็นต้องไปทำตามเขาไปเสียทุกอย่างหรอก แต่ยังไงยายก็เชื่อมั่นในตัวหลานยายคนนี้อยู่แล้วละว่าไม่มีวันออกนอกเส้นทางได้

หนูแฮมมิ่ง: แน่นอนคะ ยังไงหนูก็ยังเห็นผู้ชายไทยดูดีกว่าฝรั่งผิวขาวตาน้ำข้าวแน่ๆ เพียงแต่ว่าตอนนี้ไม่มีใครอยู่ในสายตาเท่านั้นแหละคะคุณยายขา

ยาย: คุยกันวันนี้ ยายก็ได้รู้เรื่องราวดีๆ จากหนูเหมือนกันนะ ชอบใจนะจ๊ะ ยายไปก่อนละนะ บายจ้ะ

หนูแฮมมิ่ง: รักษาสุขภาพด้วยนะคะ หนูรักคุณยายคะ



ความรักของครอบครัว

คุณค่าที่ไม่มีวันหมด



เมื่อกลุ่มพ่อ
เล่าทุกข์ของพ่อ
กลุ่มแม่เล่าทุกข์ของแม่
และกลุ่มลูกเล่าทุกข์ของลูก
ทั้งหมดก็พบว่า
ที่แท้ตัวเองนี่แหละที่มีส่วน
สร้างทุกข์ให้กับครอบครัว

ถ้าถูกถามว่า “ครอบครัว” คืออะไร เชื่อว่าหลายคนไม่ว่าจะในฐานะ พ่อ แม่ ลูก ก็คงจะตอบปัญหาเหล่านี้ไม่ถูกเหมือนกัน

จากการตระเวนจัดเวทีชุมชน 9 จังหวัดในภาคเหนือ อีสาน และได้ซึ่งเป็นภารกิจโครงการ “การพัฒนาคุณธรรมในชุมชนผ่านกระบวนการของโครงการครอบครัวเข้มแข็ง” ที่เสริมหนุนโดยศูนย์คุณธรรม เพื่อจัดเวทีถอดบทเรียนจากพลเมืองอาสาของโครงการ เพื่อค้นหาว่า “คนดีเกิดขึ้นได้อย่างไร อะไรเป็นปัจจัยบ่มเพาะจิตใจที่เสียสละให้แก่เขาเหล่านั้น”

คำตอบที่ได้ตรงกันว่า ครอบครัว เป็นปัจจัยหลักในการบ่มเพาะจิตใจที่ดีงาม และครอบครัวมีความหมายมากเหลือเกินต่อการมีชีวิตที่มีความสุข

ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เมื่อเปิดใจต่อกัน ไม่ว่ายากดีมีเงิน พบว่าหัวใจทุกคนต้องการสิ่งเดียวกันคือ “ครอบครัวที่มีความสุข” เป็นคำตอบสุดท้าย

ความจริงที่ปรากฏออกมาในที่ประชุม ทำให้ทุกคนต้องทบทวนบทบาทตนเอง เปลี่ยนนิสัยที่นำทุกข์มาสู่

ครอบครัว ละทิ้ง อ่อนแอหากัน ไม่น่าเชื่อว่าในครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง เมื่อทุกคน หมั่นปฏิบัติต่อกันอย่างมีความหมายด้วยการกอด หอม การบอกรัก ทุกข์อื่นก็มลายกลายเป็นเรื่องไม่น่ากลัวไป

นี่คงเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า ที่แท้ สิ่งที่ทุกครอบครัวโหยหา คือหัวใจที่รักกัน เข้าใจกัน และเอื้ออาทรต่อกันทั้งยามทุกข์และยามสุข เท่านั้นเอง

ความสุขในครอบครัวต้องช่วยกันสร้าง

เมื่อกลุ่มพ่อเล่าทุกข์ของพ่อ กลุ่มแม่เล่าทุกข์ของแม่ และกลุ่มลูกเล่าทุกข์ของลูก ทั้งหมดก็พบว่า ที่แท้ตัวเองนี่แหละที่มีส่วนสร้างทุกข์ให้กับครอบครัว ผลสะท้อนจากการเปิดใจกันของครอบครัวในชุมชนส่งผลให้พ่อลด-เลิก เหล้า แม่ลด-เลิกบ่น ลูกลด-เลิกทำให้พ่อแม่ทุกข์ ครอบครัวได้มีโอกาสหันเข้าหากัน แค้นใจจริง ๆ ความสุขและพลังก็ท่วมท้นหัวใจแล้ว

และมีอีกหลายครอบครัว ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น หลังเข้าร่วมเวทีเรียนรู้ร่วมกัน จนสรุปได้ว่า...ครอบครัวคือจุดเริ่มต้นของพลังชีวิต

ไม่ว่าคุณจะเป็น แม่ เป็นพ่อ หรือเป็นลูก ลองเปิดใจกันในครอบครัวของคุณ เพื่อค้นหาว่า เรากำลังสร้างทุกข์อะไรให้ครอบครัวที่รักของเราบ้าง ช่วยกันขจัดมันทิ้งไป

แล้วคุณพบว่า ครอบครัวสุขได้ด้วยมือเราเอง

ลองฝันดูว่า หากเราช่วยให้ทุกครอบครัวได้เรียนรู้ที่จะมีความสุขด้วยมือของเขาเอง ความสุขในวิถีที่พอเพียง สังคมที่งดงามก็จะเกิดขึ้นได้ทันทีและอยู่ใกล้แค่เอื้อมนี้เอง



ลัวลดี คุณผู้อ่านที่รัก >>>>

พบกันอีกเช่นเคยนะคะ สำหรับมุมคลายเครียด ที่พี่ ๆ พยายามสรรหาเกมส์ที่มีความหลากหลายมาให้ น้อง ๆ เปลี่ยนบรรยากาศกันไม่ซ้ำเดือน แต่ก็ยังไม่ยอมทิ้งสาระเด็ดขาด อธิ

ก่อนอื่นคุยกันนิดหนึ่งนะคะ ช่วงนี้เป็นช่วงปิดเทอม พวกพี่ ๆ ที่กอง บ.ก.ก็อดวัน ๆ อยู่เหมือนกันว่าน้อง ๆ ส่วนหนึ่ง จะได้อ่านวารสารเล่มเดือนเมษายนนี้หรือเปล่า เพราะน้อง ๆ หลายคนอาศัยอ่านหนังสือเล่มนี้จากห้องสมุดของโรงเรียน แต่ถึงอย่างไร จะอ่านเข้าไปหน่อยก็ยังดีกว่าไม่ได้อ่านนะคะ จะเสียโอกาสหน่อยก็คืออาจจะไม่ได้ร่วมสนุกกับเราได้พร้อมหน้าพร้อมตาเหมือนเคย ไม่ต้องเสียใจนะคะ

เอาละค่ะ เรามาสนุกกันด้วยเกมส์ใหม่ดูบ้าง เป็นการค้นหาคำ ถ้าหาเจอแล้วจะวงมาให้หรือจะเขียนคำที่ถูกต้องใส่ไปรษณียบัตรมาให้ก็ไม่ผิดกติกาละคะ ลองเล่นกันดูค่ะ

ยุ	ช	น	บ	ท	น	อ	เ	ท	อิ
คุ	ว	า	ม	ล	ล	ง	พี	า	น
ณ	ส	พ	ด	ร	ง	ค	ย	ง	เ
ธ	ม	ะ	ท	ด	มี	ร	ง	ก	ด
ร	เ	ศ	ษ	ธ	อ	ก	พ	า	อ
ร	ด	ใ	ห	เ	ท	ษ	อ	ว	ร
ม	จ	แ	น	บ	ำ	า	ง	ห	ย
อ	ย	า	ล	ห	เ	ล	ย	น	อ
อ	า	จ	า	ร	ล	พ	ย	า	ม
พั	ฒ	น	า	ส	ย	ว	ม	ด	ท
เ	ศ	ร	ษ	ฐ	กิ	จ	ง	า	ม

คำถาม

1. ช่วงเดือนเมษายน พุทธสถานของชาวอโคกจะเปิดค่ายอะไร.....
2. การตอบปัญหาธรรมะ ที่จัดติดต่อกัน 25 ปี มีชื่อว่า
3. ในสวนจิตร คนที่ประหยดที่สุดคือ....
4. ปรัชญาหลักในการทำงานของมูลนิธิพุทธจื่อจื่อคือ.... ?

คงไม่ยากไปนะคะ เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่ารอช้านะคะ รีบวงหรือเขียนคำตอบที่ถูกต้อง (ถ้าไม่อยากตัดหนังสือ ก็ให้ถ่ายเอกสาร หรือใครจะเขียนตอบมาในไปรษณียบัตรโดยลอกคำตอบมาให้ชัดเจน โดยไม่ต้องเขียนวาดตารางมาหอกนะคะ) กรอกชื่อที่อยู่ของคุณมาด้วยแล้วใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาที่

กอง บก.วารสาร “คุณธรรม”

32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม.10230

50 ท่านที่ตอบถูกและโชคดี จะได้รับของขวัญเก๋ไก๋จากศูนย์คุณธรรม เช่นเคย

หมดเขตส่งคำตอบในวันที่ 20 เมษายน 2550 นี้ะคะ แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

สนุกกับ น้องดี-ดี๊ว ฉบับเมษายน 2550

ชื่อผู้ตอบ..... นามสกุล

ที่อยู่.....

.....

โทร.....อีเมล (ถ้ามี).....

ขอตอบว่า 1 คือ

2 คือ

3 คือ

4 คือ

(เฉลยคำตอบฉบับมีนาคม 2550 ข้อ 1-ครูชะบา ข้อ 2-นราสิกขาลัย ข้อ 3 - พระราชดำรัส ข้อ 4-แม่กระดูกเหล็ก)

TV

3,5,7,9,
11,TITV

1

สามมนา

30

ชื่องาน/รายการ

รายการ “ดอกไม้บาน สื่อสารความดี”

สถานที่จัด

ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)

วันที่

ทุกวันศุกร์หลังข่าวภาคเที่ยง

สอนศิลปะธรรมสำหรับเด็กและผู้ใหญ่
โดย พระมหาสมโชค ธีรธัมโม

ร.ร.พุทธศาสนวันอาทิตย์
วัดชลประทานรังสฤษฎ์ นนทบุรี สนใจติดต่อด้วยตัวเองที่วัด

ผู้ใหญ่-เสาร์-บ่าย
เด็ก-เสาร์-อาทิตย์

วิปัสสนา พระครูเกษมธรรมทัต 1
ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว

ศูนย์วิปัสสนาพุทธฯ เฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2)
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3

1 - 9 เม.ย.

สามเณรยุวเพชร (รุ่น 3)
เยาวชนชาย อายุ 10 - 14 ปี

ศูนย์วิปัสสนาพุทธสิกขามคมแห่งประเทศไทยฯ
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3

1 - 21 เม.ย.

ยุวเนกขัมม
เยาวชนชาย อายุ 14 - 16 ปี
(ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร)

ศูนย์วิปัสสนาพุทธสิกขามคมแห่งประเทศไทยฯ
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3

3 - 7 เม.ย.

ศิลปะในการพัฒนาชีวิตด้วยอานาปานสติ
ภาวนา : บุคคลทั่วไป

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสถียรธรรมสถาน
โทร.0 2510 6697, 0 2510 4756, 0 2509 0085

6 - 8 เม.ย.

ยุวพุทธบุตร 1
เยาวชน ชาย-หญิง อายุ 11 - 13 ปี
(ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร)

ศูนย์วิปัสสนาพุทธสิกขามคมแห่งประเทศไทยฯ
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3

9 - 12 เม.ย.

ศิลปะในการพัฒนาชีวิตด้วยอานาปานสติ
ภาวนาเนื่องในวันสงกรานต์ : บุคคลทั่วไป

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสถียรธรรมสถาน
โทร.0 2510 6697, 0 2510 4756, 0 2509 0085

12 - 16 เม.ย.

ศิลปะในการพัฒนาชีวิตด้วยอานาปานสติ
ภาวนาโครงการสวสิกขาวิทยาลัย
บุคคลที่สนใจศึกษาธรรมอย่างลึกซึ้ง

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสถียรธรรมสถาน
โทร.0 2510 6697, 0 2510 4756, 0 2509 0085

12 - 19 เม.ย.

บวชแม่ชีศีล 10

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสถียรธรรมสถาน
โทร.0 2510 6697, 0 2510 4756, 0 2509 0085

14 - เม.ย.

กิจกรรมโรงเรียนพ่อ-แม่

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสถียรธรรมสถาน
โทร.0 2510 6697, 0 2510 4756, 0 2509 0085

15 - เม.ย.

อบรมครูสอนพระพุทธศาสนา
ครูสอนพระพุทธศาสนา (มีค่าลงทะเบียน)

ศูนย์วิปัสสนาพุทธสิกขามคมแห่งประเทศไทยฯ
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม โทร.0 2805 0709-3

16 - 20 เม.ย.

เนกขัมมบารมี ทัวไป 1
เยาวชน ชาย-หญิง อายุ 17 - 25 ปี
(ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร)

ศูนย์วิปัสสนาพุทธสิกขามคมแห่งประเทศไทยฯ
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม โทร.0 2805 0709-3

22 - 29 เม.ย.

ค่ายพอเพียง เพื่อชีวิตเพียงพอ
เยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ณ ป้วยเสวนาคาร ชั้น 2 ศูนย์เผยแผ่พุทธมามกะ
ร.ร.วัดปทุมคงคา(เยาวราช) ถ.ทรงวาด เขตสัมพันธวงศ์
โทร. 0 2639 1311-2, 08 6339 2790, 08 6608 1018

23 - 29 เม.ย.

พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข
โดยคุณแม่สิริ กรินชัย 5
สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ 15 ปี

ศูนย์วิปัสสนาพุทธสิกขามคมแห่งประเทศไทยฯ
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม โทร.0 2805 0709-3

1 - 8 พ.ค.

ชีวิตในอุดมคติ :
คุณค่าและรากฐานสู่ชีวิตที่เป็นสุข

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสถียรธรรมสถาน
สำนักงานรามคำแหง โทร. 0 2314 7385-6

4 - 6 พ.ค.





เรียน พี่ บ.ก.ที่เคารพ
พี่จำหนูได้ไหมคะ แผลดชิน--
ชายที่พี่สัมภาษณ์หนูสองคนลงใน
คอลัมน์ “เด็กไทยไผ่ดี” เมื่อเดือนมกราคม
ที่ผ่านมาไหมคะ ก่อนอื่นต้องขอบคุณที่
พวกพี่ๆ ให้ออกอากาศเด็กๆ นำเรื่องไปตีพิมพ์
ในวารสาร หลังจากพี่หนังสือออก ก็มี
อาจารย์จากโรงเรียนบางป่อ แถว
สมุทรปราการ โทรมาสอบถามถึงการ
ทำกิจกรรมค่ายของพวกหนู อาจารย์
บอกว่าอยากให้เด็กๆ ที่โรงเรียน ได้มี
ความคิดที่จะทำกิจกรรมเพื่อสังคมแบบ
เดียวกับที่พวกหนูทำกัน ก็ดีใจนะค่ะที่เรื่อง
ของหนูเป็นประโยชน์กับคนอื่นด้วย

ปีนี้พวกหนูก็รวมทีมกันทำค่ายอีก
แล้วค่ะ ใช้ชื่อค่ายว่า ชมรมครูบ้านนอก
สังกัดสโมสรมนสิตรคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทำมา 2 ค่าย
แล้วค่ะ เป็นค่ายสร้างพวกสนามเด็กเล่น
กับสนามตะกร้อ ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย
เองทุกอย่าง และพวกเราช่วยกันทำเอง
ด้วยมือทุกอย่างค่ะ ตั้งแต่ขุดดิน ผสมปูน
เทปูน ล้อมรั้ว เด็กๆ วัยรุ่นแถวนั้นเขาเห็น
เราเขาจริง เขาก็ยังมาช่วยเลยคะเรียกว่า
ทั้งเหนื่อยทั้งลำบากแต่เมื่อเห็นแววตา

สมหวังของเด็กๆ เมื่อได้เล่นในสนามเด็ก
เล่นแล้วก็มีความสุขค่ะ

หนูฝากรูปมาให้ดูด้วยคะ และถ้า
หากมีท่านใดหรือหน่วยงานใดอยาก
สนับสนุนนักศึกษาที่ทำกิจกรรมที่มี
ประโยชน์กับเด็กๆ ที่ขาดแคลนในชนบท
ก็ติดต่อพวกหนูได้นะคะที่เว็บไซต์ชมรม
ครูบ้านนอก http://beer_soda.boxchart.com



หรือติดต่อสอบถามได้ที่ 08 6717 2553 ขอ
คุยกับน้องชิน-ชาย ค่ะ

ขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีทุกคนด้วยคะ
แผลดชิน-ชาย ปณิตดา-กรพินธุ์
ไชยะมะณี



เรียน น้องชิน-ชาย ที่น่ารัก
พี่นำจดหมายของ
น้องลง เพื่อให้ผู้ใหญ่ใจดีได้เห็น

ถึงความตั้งใจจริงของพวกเด็กๆ ที่อยาก
ทำอะไรเพื่อสังคมเท่าที่กำลังของเขา
จะทำได้ น่าสนับสนุนนะค่ะ ขอให้
ทั้งสองคนได้ทำค่ายต่อไปอย่างราบรื่น
และประสบความสำเร็จนะค่ะ พวกพี่ที่
ศูนย์คุณธรรมเอาใจช่วยทุกคนนะค่ะ

บ.ก.



บ.ก.ขอแนะนำหนังสือออกใหม่

ขอแบ่งเนื้อหาที่ตอบจดหมายมาให้กับ
หนังสือออกใหม่สัก 2 เล่มนะค่ะ
เพราะเนื้อหาส่วนอื่นแน่นเอียดไปหมด
เป็นหนังสือเกี่ยวกับศาสนสัมพันธ์ทั้ง 2
เล่ม

อย่างก้าวแห่งความเข้าใจ+คู่มือชมรม
ศาสนสัมพันธ์

เป็นหนังสือขนาด 145 x 210 มม.
พิมพ์ 4 สี 48 หน้า 1 สีอีกประมาณ 120
หน้า เป็นหนังสือแบบทูอินวัน คือ
2 ปกในเล่มเดียวกัน ปกแรกเป็นสารคดี
บอกเล่าเรื่องราวความผูกพันของเยาวชน
3 ศาสนา ที่คลุกคลีร่วมกันถึง 4 ค่าย
จนเกิดผลตามมามากมาย เขียนโดย
ธนิษฐา แดนศิลป์ นักเขียนอิสระที่เกาะ
ติดเด็กกลุ่มนี้อย่างใกล้ชิดตลอดเวลาที่อยู่
ค่าย ส่วนปกที่ 2 จะเป็นคู่มืออย่างดี
ในการจัดตั้งชมรมศาสนสัมพันธ์ในสถาน
ศึกษา เหมาะกับโรงเรียนทั่วประเทศที่
สนใจกิจกรรมศาสนสัมพันธ์



คู่มือการจัดกิจกรรมศาสนสัมพันธ์
ในสถานศึกษา

เป็นหนังสือขนาด 145 x 210 มม.
148 หน้า พิมพ์ 4 สี ตลอดเล่มด้วย
กระดาษช่อนมลายตา มีเล่มนี้เล่มเดียว
ใช้จัดกิจกรรมศาสนสัมพันธ์ในสถาน
ศึกษาได้อย่างสบาย ๆ เพราะครบถ้วน



ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งยังสอด
แทรกความรู้เกี่ยวกับศาสนสัมพันธ์ไว้เป็น
ระยะ

ทั้ง 2 เล่ม แจกฟรีเช่นเคย ผู้สนใจ
ติดต่อรับได้ที่ศูนย์คุณธรรม ตามที่อยู่
หน้า 2 ของวารสารนี้ได้เลยคะ



กว่า 4 ล้านคนทั่วประเทศ ร่วมตอบปัญหาธรรมะระดับโลก



เนื้อหาในการจัดสอบ
มาจากหนังสือ
มงคลชีวิต 38 ประการ
หนังสือคัมภีร์ปฏิจจสมุขย
และหนังสือครอบครัวอบอุ่น
ซึ่งล้วนแต่เป็นธรรมะ
ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้
ได้ในชีวิตประจำวัน

ทุกครั้งที่มีโอกาสเดินเข้าวัดพระธรรมกาย ที่จังหวัดปทุมธานี สิ่งที่เราเห็นจนชินตาก็คือภาพของสาธุชนจำนวนมาก ที่หลังไหล่ไปร่วมงานสำคัญทางศาสนา และเมื่อ 3 มีนาคมที่ผ่านมา นอกจากจะเป็นวันมาฆบูชา ซึ่งที่วัดใหญ่แห่งนี้ มีพิธีจุดมาฆประทีปอย่างยิ่งใหญ่ เช่นเคยแล้ว

ยังมีพิธีมอบโล่พระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แก่ผู้ที่ตอบปัญหาธรรมะ “ทางก้าวหน้าครั้งที่ 25” ที่ดำเนินมาตั้งแต่ปี 2525 ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นการจัดของชมรมพุทธศาสน์สากล

การตอบปัญหาธรรมะนี้ เข้าถึงทุกระดับตั้งแต่ อนุบาล ประถม มัธยม อุดมศึกษา นักเรียนทหาร ตำรวจ ครูอาจารย์ ประชาชน แม้แต่พระภิกษุสามเณร ก็เคยจัดมาแล้ว จากปีแรกที่มีผู้เข้าสอบ 382 คน จนถึงปีล่าสุดมีผู้เข้าสอบถึง 4.7 ล้านคน

แต่คนกลุ่มใหญ่ที่สุดที่เข้าสอบและได้รับรางวัล ก็คือบรรดาเด็กฯ และ

เยาวชนที่กำลังจะเป็นอนาคตของประเทศ นั่นเอง

เป็นเรื่องที่น่าทึ่งมากๆ ที่กิจกรรมตอบปัญหาธรรมะได้รับความสนใจมากขนาดนี้ จนทำให้กิจกรรมนี้ได้รับการบรรจุให้เป็นหนึ่งในโครงการวัฒนธรรมสันติภาพขององค์การยูเนสโก จนมีการขยายวงออกไปเป็นการตอบปัญหาธรรมะระดับโลกที่เรียกว่า โครงการสอบตอบปัญหาศีลธรรมเพื่อสันติภาพโลก ที่เรียกว่า World-PEC ครั้งที่ 1 มีผู้ร่วมสอบจาก 60 ประเทศ 6 ทวีป 6 ภาษาและ 142 ศูนย์สอบ

เนื้อหาในการจัดสอบมาจากหนังสือมงคลชีวิต 38 ประการ หนังสือคัมภีร์ปฏิจจสมุขย และหนังสือครอบครัวอบอุ่น ซึ่งล้วนแต่เป็นธรรมะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันทั้งสิ้น

บทสัมภาษณ์ต่อไปนี้เป็นความประทับใจจากผู้ได้รับโล่ชนะเลิศตอบปัญหาในแต่ละระดับตั้งแต่ประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา



รางวัลชนะเลิศ ระดับประถมศึกษาตอนต้น
เด็กชายสันตญัฐ พรพนาวัลย์
โรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎิ์
จ.ฉะเชิงเทรา

“มงคลที่ 6 คือตั้งตนชอบ เมื่อเราศึกษาแล้วก็จะทำให้เราวางแผนชีวิตเป็น คือ รู้จักตั้งเป้าหมายขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูงสุด ซึ่งผมก็ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะเป็นคนหมอบ เป้าหมายสูงสุดก็คือการบรรลุมรรคผลนิพพาน อยากให้ทุกคนลองมาอ่านมงคลชีวิต อ่านแล้วก็จะรู้ว่าไม่ได้ยากอย่างที่คิด และมีประโยชน์มากๆ”



รางวัลชนะเลิศ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย
เด็กหญิงณัฐนิชา พัฒนาดี
โรงเรียนอนุบาลสุธีธร
จ.นครปฐม

“มงคลชีวิตที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นมงคลที่ 1 กับมงคลที่ 2 ไม่คบคนพาล ก็คือว่า การกำจัดพาลภายในตนเอง และ ก็การเลือกคบคนนะ คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผลคะ น้องจึงคิดว่า การสอบทางก้าวหน้า เป็นการทำนุบำรุงศาสนาเป็นการสืบสานพระพุทธศาสนาทำให้คนมีธรรมะในจิตใจ ถ้าทุกคนสอบจะทำให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และเกิดสันติภาพขึ้นแก่โลก”



รางวัลชนะเลิศ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
เด็กหญิงนันทิชา แทนทอง
โรงเรียนโสมมานุสสรณ์
จ.กรุงเทพมหานคร

“สอบมา 3 ปีแล้วคะ ครั้นนี้ชนะเลิศระดับมัธยมศึกษาตอนต้นดีใจมากๆ ค่ะ มงคลชีวิตเป็นหลักธรรมที่ดีมาก ทำให้เด็กๆ ได้ศึกษาธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รู้หลักในการดำเนินชีวิต รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด มีหลักในการตัดสินใจ ขอบพระคุณหลวงพ่อบ้างค่ะ ที่จัดโครงการนี้ขึ้นมาอยากให้จัดต่อไปนานๆ ค่ะ”



รางวัลชนะเลิศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
นางสาวสุหทัยา เชยดี
โรงเรียนสิงห์สมุทร
จ.ชลบุรี

“ดีใจ และภาคภูมิใจมากค่ะที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ โครงการตอบปัญหาธรรมะทางก้าวหน้าในครั้งนี้ เพราะได้สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและคุณพ่อ คุณแม่ มะเหมียวใช้หลักมงคลชีวิตข้อ 14 ทำงานไม่คั่งค้าง เป็นหลักธรรมที่ทำให้มะเหมียวประสบความสำเร็จในการสอบตอบปัญหาธรรมะและการเรียนจริงๆ ค่ะ”



รางวัลชนะเลิศ ระดับอุดมศึกษา
นายอโนชา มณีวัลย์
ชั้นปีที่ 2 คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์

“ความรู้ที่เราได้จากการอ่านหนังสือมงคลชีวิตเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด เหมือนเจอขุมทรัพย์ ผมดีใจมากที่ได้มาทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานศูนย์สอบ (supervisor) ขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้างครับ ที่ท่านได้ดำริโครงการทางก้าวหน้าขึ้นมา ท่านเป็นผู้มีอริยภาพ และมองการณ์ไกลมากๆ เพราะเป็นโครงการที่ทำให้เยาวชนเป็นคนดี”



รางวัลชนะเลิศประเภทบุคคล
ระดับนักเรียนทหาร-ตำรวจ
นักเรียนนายร้อย ปิยะมิตร มอญเพชร
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
จ. นครนายก

“ผมสอบตอบปัญหาธรรมะทางก้าวหน้า มา 4 ปีแล้วครับ สิ่งที่ผมได้จากการเข้าร่วมโครงการที่เห็นได้ชัด คือเมื่อก่อนผมไม่ค่อยได้นั่งสมาธิ แต่เมื่อได้มาศึกษาแล้วก็นั่งสมาธิเป็นประจำ การเข้าร่วมโครงการนั้นสิ่งที่สำคัญคือเราสามารถนำธรรมะที่ได้ไปใช้ประโยชน์ เราเป็นทหาร เป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สิ่งที่เราต้องมีคือหลักธรรมครับ ผมคิดว่าหลักธรรมในพระพุทธศาสนา จะทำให้ประเทศชาติเจริญขึ้นได้แน่นอนครับ”

หากเยาวชนในชาติ หันมาสนใจศึกษาธรรมะกันอย่างจริงจัง และมีความคิดเห็นเช่นน้องๆ กลุ่มนี้ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด เกมส์ และภัยที่มาจาก



เทคโนโลยี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และความรุนแรงต่างๆ ที่มีเยาวชนเป็นเป้าหมายสำคัญ ก็คงจะลดลงและพัฒนาไปในทางที่ดีได้อย่างแน่นอน





“ป้าสาว” คือชื่อที่เด็กๆ โรงเรียนวัดปรุณาวาส เขตทวีวัฒนา เรียกขานอย่างสนิทสนม ด้วยความใจดี และมีเมตตา ป้าสาวเห็นเด็กๆ ถูกขโมยจักรยานที่ขี่มาโรงเรียน จึงชักชวนให้มาจอดที่บ้านป้าสาวซึ่งอยู่ใกล้โรงเรียนมาตั้งแต่ปี 2524 จนกลายเป็นที่จอดรถจักรยานของเด็กๆ รุ่นแล้วรุ่นเล่า ไม่ต้องล็อค ไม่กลัวหาย และ..ไม่ต้องจ่ายตังค์

ป้าสาวรักเด็ก รักสัตว์และรักเพื่อนมนุษย์อย่างที่ไม่ต้องสงสัย หมาแมวที่ถูกปล่อยในวัดใกล้บ้าน จึงได้อาศัยข้าวปลาอาหารจากบ้านป้าสาว จนติดป้าสาวกันแน่นเ็น

ป้าสาวเป็นคนเมื่องนนท์แต่กำเนิด ค้าขายมาแต่เด็ก ๆ จนถึงวันนี้วัยย่าง 58 ปีแล้วเปิดร้านขายของชำข้างวัดพร้อมทั้งทำกับข้าวถูกราคาประหยัดขายเช้าเย็น เพียงถูกละ 5 บาท 10 บาท วันไหนกับข้าวเหลือ ผักเหลือ ป้าสาวจะมัดถุงกับข้าวและผักทิ้งไว้หน้าบ้านคนยากไร้แถวนั้นก็จะมาเก็บ ไปกินกันคนละถุงสองถุง เป็นอย่างนี้เนิ่นนานหลายสิบปีแล้ว โดยไม่เคยคิดที่จะเอาของเหลือเก็บไว้ขายใหม่วันรุ่งขึ้น



ชีวิตป้าสาวแม้จะใจบุญมีเมตตาแก่ผู้คนไม่เลือกหน้า ทั้งคนบ้าคนดี ได้อาศัยข้าวกันหม้อร้านป้าสาวกันมานานักต่อนัก แต่ป้าสาวก็โชคร้าย มีลูกชายคนเดียว กำลังจะเรียนจบแต่ต้องมาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่ชั่วกระเพาะ

2 ปีที่ป้าสาวเที่ยวไปทั่วประเทศเพื่อหาหมอดีๆ มารักษาลูกคนเดียวในดวงใจ หมดเงินค่ารักษาไปเป็นล้าน เงินเก็บหมด หนี้สินก็พอกพูนแต่ป้าสาวก็ก้มหน้าก้มตาใช้น้อยอย่างมีวินัย

ป้าสาวบอกว่า ครอบครัวของป้าชอบทำบุญกันทั้งบ้านสามีของป้าก็เลี่ยมหมาทั้งซอยทั้งคู่จึงมีความสุขที่ได้ให้คนอื่นและจะให้อย่างนี้ตลอดไป

“การให้มีความสุขในใจ ถึงป้าไม่รวย แต่ป้าไม่เคยเดือดร้อนอะไรเลย”

ป้าสาวให้ข้อคิดกับชีวิตพอเพียงได้อย่างน่าฟัง



ถวิล ทิพรัตน์

ป้าสาวผู้เอื้อ

ใจวเด็ก ๆ และผู้ยากไร้

